

# melamet yolu

Ocak 2024 | Sayı:3

İlimle dirilmeyen ölüdür gerçekte, ne dünyada dirilir ne de gelecekte

Rabbini Tanı - Kendini Tanı  
Sırrı Hakikat: Gerçek İnsan  
Allah'a Şirk Koşmak Nedir?  
Sait ve Şakilik Nedir?  
Tevhid Nedir?  
Kalp Nedir?  
Sevgi

MAKSAV

# MAKSAV

ALTI AYLIK MELAMET YOLU DERGİSİ  
BIANNUALLY MAGAZINE OF THE PATH OF MELAMET

Ocak - Temmuz 2024 Sayı:3  
January - July 2024 Issue:3

Yayıncı Mustafa Altun İlim Kültür Sanat  
ve Gelişim Vakfı İktisadi İşletmesi Müdürü  
Publisher on Behalf of the MAKSAV  
Tamer Erpak

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü  
Responsible Editor  
Yusuf Özal Karakaş

Genel Yayın Yönetmeni  
Editor in Chief  
Veli Yılmaz

Yayın Kurulu  
Publication Committee  
Mustafa Erkan  
Veli Yılmaz  
Leyla Özel  
Hülya İnalkaç

Genel Koordinatör / Editör  
Coordinator / Editor  
Leyla Özel

Grafik Tasarım  
Graphic Design  
Selin Koç

İngilizce Çeviri  
English Translation  
İlayda Çetin  
Müge Bülbül

Redaksiyon  
Redaction - Copy Desk  
Gamze Canpolat Gür

"Melamet Yolu" dergisinde yayımlanan yazı, fotoğraf ve çizimlerden yayıncının izni alınmadan ve kaynak belirtilmeden tam ya da parça alıntı yapılamaz.

Neither text, photographs nor illustrations from "The Path of Melamet" magazine may be reproduced either in full or summary without acknowledging the source and without prior permission from the publisher

ISSN  
2980-2466

Yayın Türü: Süreli Yayın  
Type of Publication: Periodical

Yönetim Yeri Adres  
Management Location  
Cumhuriyet mahallesi İnkilap sokak 19/3 Kızılay/ANKARA

İletişim  
Contact  
bilgi@mustafaaltuniks.org  
maksav@maksav.org  
+90 532 781 71 47



*“Hayal hakikatin kılıfıdır”*

*“Allah yok gibi görünen bir varlık, insan var  
gibi görünen bir yokluktur”*

PIR SEYYİD MUSTAFA ALTUN



# İçindekiler

<b>Önsöz</b>	<b>4</b>
<b>Mustafa Altun Kimdir?</b>	<b>7</b>
<b>Mustafa Altun'un Eserlerinden</b>	<b>11</b>
Kalp Nedir?	12
Kul Mazharından Hakk'ın Zuhuru	14
Sevgi	17
Mümin Olmak	19
Rabbini Tanı - Kendini Tanı	20
Sait ve Şakilik Nedir?	23
Sırrı Hakikat: Gerçek İnsan	24
Tevhid Nedir?	28
Allah'a Şirk Koşmak Nedir?	30
Tevhid Zevkini Yaşamak	32
<b>Bir Konu Bir Yazar</b>	<b>35</b>
Mürid Hazır Olunca Mürşid Onu Bulur	36
Namazın Hakikati	40
Karagöz Perdesi	43
Allah İnsandan Görünür	44
Kabir Azabının Hakikati	48
Neyse Halin o Çıkar Fiilin	50
<b>Gençlik Köşesi</b>	<b>53</b>
İnsanın Erdemi Nedir?	54
Rabbini Bilmek	57
<b>Tevhid Bulmacası</b>	<b>58</b>
<b>Etkinlikler</b>	<b>60</b>
<b>İlim ve Tevhid</b>	<b>62</b>
Duyu Reseptörleri - Esmalar	63
<b>Sanat Penceresinden</b>	<b>67</b>
Müzik ve Tevhitte Notaların Tınısı	69

# melamet yolu

## ÖNSÖZ PREFACE



**B**iliş yani bilmek ile hal yani oluş arasında çok önemli bir fark vardır. Öğrenilen ilmi içselleştirerek oluş haline getirebilmek için bir yöntem gerekir. Bu kapsamda tasavvuf yolunda, tarikat yolunda ya da hakikat/marifet yolunda ve dünyadaki bütün gerçek öğretilerde mutlaka bir yöntem kullanılır. Kullanılan bu yöntemlerle öğrenilen teorik bilgiler hayata geçirilmeye çalışılır. Bu şekilde uygun bir usül ile hayata aktarılmayan bilgi insanlara bir fayda vermez ancak felsefi bir kültür düzeyinde kalır. Şamanizm'de, İslamiyet'de, Budizm'de, Taoizm'de, Hinduizm'de ve cümle dinsel öğretiler ile mistik öğretilerde bu esas böyledir.

Biliş ile oluş arasındaki fark şöyledir: Biliş için yazılı, görsel kaynaklar yeterlidir. Yaşam koçları, reikiciler, kuantumcular vs. hep bu yöntemle gidiyorlar ve onların muhatapları da bu yöntemlerle alıyorlar ve salt bilgiyi ezbere bilmiş oluyorlar. Ezberin ötesine geçip olmak için ise irşat yani terbiye tahsili gerekir. İrşat olmadan oluş olamaz çünkü kendini tanımak için bir bilgeye, bir öğreticiye ihtiyaç duyulur. Onun rehberliğinde gitmek gerekir ki seni sana bildirsin. Sana kendini o tanıtacaktır. Kendini kitaplardan okuyarak tanıman mümkün değildir. Peki, bilge sana kendini nasıl tanıtıyor? Celali ile ya da cemaliyle sana müdahalelerde bulunuyor. Mesela bir şey yapıyorsun, yaptığın şey haktır, doğrudur diyerek seni devam ettiriyor. Başka bir şey yapıyorsun, bak diyor şu anda sen bu yaptığını benliğinle, egonla, seni bu yer çekimine bağlayan yoğunluğunla,

**T**here is a very important difference between cognition, in order words knowing, and becoming, that is transforming. A method is required to internalize the knowledge and turn it into a being. For this reason, a method is definitely used in sufism, sect or truth/ingenuity and in all true creeds in the world. The theoretical knowledge learned through these methods is tried to be put into practice. If this method is not followed, knowledge that is not applied in real life in an appropriate way does not benefit people but remains at the level of a philosophical culture. This is the basis in shamanism, Islam, Buddhism, Taoism, Hinduism and all religious and mystical teachings.

The difference between knowing and becoming is as follows; written and visual resources are enough for knowing. Followers of life coaches, reiki, quantum etc. always use this method and their interlocutors also get information using this method and they memorize the pure information. In order to go beyond memorization, it is necessary to receive guidance, which means irshad. There can be no transformation without guidance, because a wise person, a teacher is needed to know oneself. You need to follow his guidance so that he can let you know about yourself. He will introduce yourself to you. It is not possible to know yourself by reading books. So, how does the wise person introduce yourself to you? He intervenes in you with his wrath or his grace. For instance; when you do something, he makes you keep going by saying what you are doing is right. Likewise; when you do something else, he says; "Look, you are doing this with your own self, your ego, your intensity that ties you to

hayvanlık mertebenle yapıyorsun, bu yaptığını düzeltmelisin diyor. Şöyle düzeltereksin; zikir yapacaksın, sabredeceksin vb... Dolayısıyla oluş için adeta bir laboratuvar ortamı gibi sürekli deneylere maruz kalarak bir süreç yaşaman gerekir. Başka türlü oluşun imkânı yoktur. Sizler bu oluş eğitiminden, oluş sürecinden mahrumsunuz. Dolayısıyla kendinizi tanımanız; okuduklarınızla, duyduklarınızla olmuyor. Bu şekilde huzura kavuşmanız mümkün değildir. Kendinizi sürekli dilinizle ben iyiyim, ben mutluyum, herkesi kucaklayacağım, herkesi sevmeliyim, teslim olmalıyım, karşıdan gelen tecellileri hep iyi görmeliyim diyerek tanıyamazsınız. Bunun yolu kapalıdır. Sizler, o yoldan gittiğiniz sürece sadece oyalanacaksınız. Zaman akıp geçecek ve ölüm gelip size çatacak. O halde başarıya ulaşmak, gerçekten arzu ettiğiniz o mutluluğa kavuşmak, cemale ulaşmak istiyorsanız, sizi size bildirecek gerçek bir kamilin usulüne tabi olacaksınız, bunun yöntemi budur. Bunu izleyeceksiniz, başka yolu yok... Bu usul ile gidilirse kişinin keşfi açıılır. İlim bilgi düzeyinden hal düzeyine ulaşır. Tabii ki bunların dahası da var. Bu noktada okuyucularımıza şunu tavsiye ediyoruz; sorgulayın...

Allah'a kavuşmaya ve hakikat ilmini öğrenmeye talip olan sizleri bu sorgunuz şuraya götürür. Tarihin başlangıç noktasından itibaren bir veli nasıl veli oldu, bir bilge nasıl bilge oldu, bir peygamber nasıl peygamber oldu. Açın, bakın, araştırın... Kitap okuyarak, sağdan soldan duyduğu bilgiler ile olanlar varsa tamam, eyvallah deriz ama göreceksiniz ki böyle bir şey yok. Böyle bir usul ile insan ancak felsefeci olur. Kafası karmakarışık olur, ne kendini bilir ne Allah'ı... O halde bunun örnekleri çoktur ama aksinin örneği hiç olmadığı gibi hiçbir yerde de bulamazlar. Ne bir bilge ne bir evliya bulamazlar, yok çünkü... O halde şayet bir kişi bir bilgenin rehberliğinde gitmeden, ondan

this gravity, your animal side." and says that "You have to fix what you did". Ways of fixing it are performing dhikr, being patient, etc. Therefore, in order to transform, you need to go through a process of being constantly exposed to experiments, almost like a laboratory environment. There is no other way of transforming. You are deprived of this education and the process of it. Therefore, knowing yourself is not possible with what you read or hear. It is not possible to achieve peace in this way. You do not know yourself by constantly saying, "I am good, I am happy, I will embrace everyone, I must love everyone, I must surrender, I must always see the coming manifestations as good." The way to do this is closed. As long as you follow that path, you will only waste time. Time will pass and death will find you. That's why; if you want to achieve success, to attain the happiness you truly desire, to attain beauty, you will follow the method of a true Perfect Human who will introduce yourself to you. This is the method. You will follow this method, there is no other way... If you follow this method, discovery will start. Knowledge reaches the maturity level from the level of information. Of course, there is more than these. At this point, we recommend our readers to question.

This question will lead the ones, who wish to meet Allah and learn the knowledge of truth, here. From the starting point of history, how did a saint become a saint, how a wise man became a wise man, how a prophet became a prophet? Open up, look, research... If there were people who read books and acquired information from unknown sources, we say that; "I except". However; you will see that there are no such examples. A person can only become a philosopher with such a method. He becomes confused, he knows neither himself nor Allah... There are many examples of this, but there is no example of the opposite and they cannot find it anywhere. They cannot find a wise man or a saint, because they don't exist... Therefore, if a person says that he knew, I transformed, without following the guidance of a

almadan, ben bildim, ben oldum diyorsa yalan söylüyordur, tutarsızdır. Akıl sahibi kişi zaten onların tutarsız olduğunu görür. Gelsin, baksınlar, mesela Immanuel Kant, felsefecidir. Evliya diyenler var, hayır araştırın, tutarsızlıklarla doludur. Oysaki velide tutarsızlık olmaz.

Bu noktada bizlerin amacı gerek "Melamet Yolu" dergimiz gerekse diğer yayınlarımızla tüm insanlığı gerçeğe, gerçek manada ulaşma yönteminde aydınlatmaya çalışmaktır. Bu kapsamda gerek Türkiye'de gerek bütün dünyada herkesin veli olduğunu kabul ettiği; İsa, Musa, İbrahim, Buda, Tao, Muhammed Mustafa (sav), Hacı Bayram Veli gibi bütün tarihsel karakterler bizim açık önderlerimizdir. Bu kişilerin hepsi melamet usulü, neşesi ve zevkleri ile gerçeği bilmiş, kendini tanımış ve insanlığı aydınlatmışlardır.

Yukarıda tarif edildiği şekilde bir usulü, seyri süluku yaşamadan gerçeğe ulaştığını iddia edenlere ise şunları söylemek istiyoruz: Siz kendinizin olduğunu iddia ediyorsunuz, hem de bir öğretici olmadan... Peki, sizin iddianıza göre geçmişte bu şekilde olmuş tarihsel bir karakter var mı? Çıkarın bizim önümüze, yok, o halde sizler sadece olduğunuzu zannediyorsunuz. Hakikat ilminin kokusuyla, bir şeyler bilmekle, kendinizi bildiğiniz yanılgıdasınız ancak sadece kendinizi ve takipçilerinizi kandırıyorsunuz. Bu noktada, sadece kandırırsanız bizim ilgi alanımıza girmezsiniz ancak birçok insanı oyalayarak onların vebalini sırtınıza yükleniyorsunuz. O nedenle bizim ilgi alanımızdasınız çünkü sizin hitap ettiğiniz kitleye biz de hitap ediyoruz... Ve akıselim sahiplerini sadece akıllarını kullanmaya, sorgulamaya davet ediyor ve bu kapsamda Pir Seyyid Mustafa Altun efendimizin önderliğinde hakikat güneşinin tüm dünyayı aydınlatmasını temenni ediyoruz...

wise man or taking lessons from him, he is lying and is inconsistent. A smart person already sees that they are inconsistency. Let them see. For example; Emmanuel Kant is a philosopher. Some people say that he is a saint but no. Do your own research, he is full of inconsistencies. However, saints are not inconsistent.

At this point, our aim is to try to enlighten all humanity on the method of truly reaching the truth, both with our The Path of Melamet magazine and our other publications. At this point, all historical characters such as Jesus, Moses, Abraham, Buddha, Tao, Muhammad Mustafa (pbuh) and Hacı Bayram Veli, whom everyone accepts as saints both in Turkey and all over the world, are our true leaders. All of these people knew the truth, knew themselves and enlightened humanity with their Melamet method, joy and pleasure.

We would like to say the following to those who claim to have reached the truth without following the method and course as described above: You claim that your transaction is completed without a guide... However; according to your claim, is there a historical character who was transformed in the past? Show us but there is no example. That's why; you only assumed that you are transformed. You are under the illusion that you know yourself by knowing something, with the scent of the knowledge of truth, but you are only deceiving yourself and your followers. At this point, if you were just deceiving, you would not be our business, but by misleading many people, you are taking on the responsibility for them. That's why you are in our area of interest because we also address the audience you address ...

And we invite smart people to use only their minds and question, and we hope that the sun of truth will illuminate the whole world under the leadership of our master Pir Sayyid Mustafa Altun...



# MUSTAFA ALTUN KİMDİR?



## MUSTAFA ALTUN'UN HAYATI THE LIFE OF MUSTAFA ALTUN



**M**ustafa Altun'un hayatı İlk sayımızda detaylı olarak yazılmış olup bu sayıda da yine özet olarak anlatılmıştır.

Pir Seyyid Mustafa Altun Hazretleri, 12 Nisan 1934 tarihinde Erzincan'da doğdu. Hem anadan ve hem de babadan seyyid olup, soyu İmam Cafer Hz.leri ve Hz. Hüseyin, Hz. Ali (a.s) ile birlikte Efendimize (s.a.v.) dayanmaktadır. Söz konusu soyuna yönelik yaklaşık 4 sayfayı bulan bir seceresi mevcuttur.

Ailesi Horasan'dan Anadolu'ya göçlerin başladığı 13. veya 14.üncü yüzyıllar civarında önce Malatya'ya gelmiş, orada bir süre yerleştikten sonra Tunceli'ye geçmişler ve oradan da Erzincan'a yerleşmişlerdir.

İlkokulu Erzincan'da okumuş, bilahare Sivas Yıldızeli Öğretmen Okulunda yatılı olarak eğitim görmüştür. Sonrasında ise 19 yaşındayken Ankara Devlet Konservatuvarını kazanarak, eğitimine burada devam etmiş ve oboist olarak Devlet Opera ve Balesi kadrosunda yer almış ve 2000 yılında emekli olmuştur.

Bu arada bir vesile ile Makedonya'dan gelip, Manisa Turgutlu'da ikamet etmekte olan melami müşşidi kamili Hasan Özlem Efendi Hz.lerinden haberdar olur. Zaten evvelden beri melami meşrebi ilgisini çekmektedir, nitekim melami süluku hakikatin zirvesi olup, zamanın İnsan-ı kâmilî de bu meşreptendir...

Bu nedenle aradığını bulduğuna ikna olarak, 1973 yılında 39 yaşında Hasan Özlem Efendi Hz.lerinin huzuruna çıkarak intisap eder. Sonraki yıllarda hayatı Ankara/Opera ve Turgutlu/Salihli arasında

**T**he life of him has written in detail in the first issue, and it was written again as the summary in this issue )

Pir Seyyid Mustafa Altun was born on 12 April 1934 in Erzincan. He is a sayyid from both mother and father, and his descendants are Imam Cafer and Hz. Hussein and is based on the Prophet (pbuh) together with Hazrat Ali. He has a genealogy of about 4 pages for his lineage.

His family first came to Malatya around the 13th or 14th centuries, when the migrations from Horasan to Anatolia began and after settling there for a while, they moved to Tunceli and settled in Erzincan.

He attended primary school in Erzincan, and then studied at Sivas Yıldızeli Teacher's School as a boarder. Afterwards, at the age of 19, he won the Ankara State Conservatory and continued his education there and became a member of the State Opera and Ballet as the oboist, and he retired in 2000

On one occasion, he learns that Hasan Özlem Efendi, the melami master, who came from Macedonia and resides in Manisa Turgutlu. The melami disposition had been attracting his attention since before, and as melami süluku is the pinnacle of truth, and the perfect human being of the time is of this disposition... Therefore, convinced that he has found what he is looking for, he enters the presence of Hasan Özlem Efendi in 1973 at the age of 39. In the following years, his life will continue between Ankara/Opera and Turgutlu/Salihli. On the

devam edecektir. Bir taraftan da boş kaldığı zamanlarda, Atatürk Lisesi ve Gazi Üniversitesi müzik bölümlerinde dersler vermektedir. Ayrıca bir vakit farklı bir mekânda bağlama kursları verdiğini, ancak sonra efendisinin “kesrete çok düştün” ikazı üzerine, o mekânı kapattığını ifade etmiştir. Yani bizlere de sık sık ifade ettiği gibi, sevdiği uğruna dünya menfaatinden vazgeçmiş, fedakârlıkta bulunmuştur.

Seyrû süluku boyunca efendisinin gerek Kayseri, gerek Merzifon ve gerekse de İstanbul'da yaptığı sohbetlere de sık sık katılmaya çalıştığını ifade etmiştir. İşte öylesine bir aşk... Sözde değil özde... Hal böylece devam ederken, Hasan Özlem Efendi Hz.leri vefatından kısa bir süre önce İstanbul'daki bir ihvanın evinde, kendisini orada bulunan 3 ihvanın şahitliği üzere İrşad ile görevlendirmiştir. Böylece irşad görevine başlamıştır. O günden bugüne de, bu görevini ifa etmektedir.

İrşad vazifesine bu süreç ile 1996 yılında başlayan Hazret, 2000 yılında emekli olmuştur. Emeklilik ile birlikte ise, tüm gücünü ihvanını irşad etmeye ve ayrıca tasavvufi eserlerini yazmaya vermiştir.

Yayımlanan eserleri :

1. *Hakikate Ermek*
2. *İlmin Hakikati*
3. *Ölmeden Evvel Ölmek*
4. *Diriliş*
5. *Hiç*
6. *İnsan ile Şeytan Arasındaki Diyalog*
7. *Tevhid Sohbetleri*
8. *A'nın Nuru*
9. *Esrar-ı Nokta*
10. *Kendini Tanı*
11. *Tevhid Sohbetleri 2*
12. *Dying Before You Die\**
13. *Realive\**

\*Ölmeden Evvel Ölmek (Dying Before You Die) ve Diriliş (Realive) kitapları İngilizceye çevrilmiş ve okuyucusuyla buluşturulmuştur.

other hand, he gives lectures at Atatürk High School and Gazi University Music Departments when he is free. He also stated that he once gave bağlama (saz instrument) courses in a venue, but then closed that venue after his master warned, "you have fallen into the worldly turmoil (desires) to much" . In other words, as he often expresses to us, he gave up his worldly interests for the sake of his beloved and made sacrifices.

He stated that he often tried to participate in the conversations his master had in Kayseri, Merzifon and Istanbul during his journey. Here is such a love... Not in words but in essence...While the situation continues like this, Hasan Özlem Efendi, before his death, assigned himself to irshad in the house of a brotherhood in Istanbul, with the witness of three brothers who were also there. Thus, he started his guiding his duty and has been performing this duty ever since.

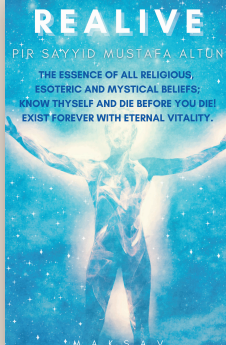
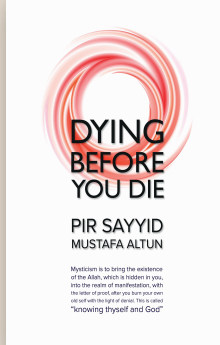
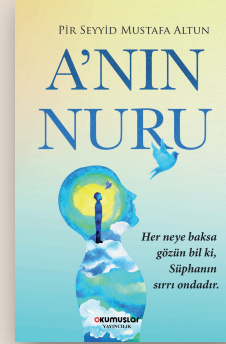
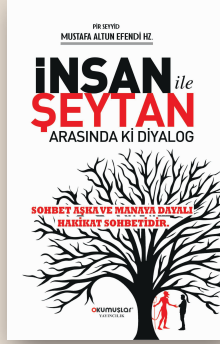
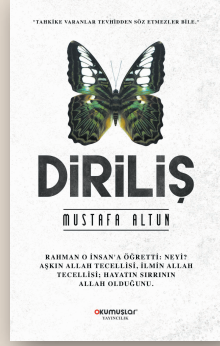
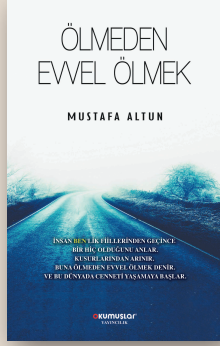
Seyyid Mustafa Altun who started his guidance of duty in 1996 retired from Opera in 2000. Along with his retirement, he gave all his strength to enlighten his followers and also to write his mystical works.

Published works:

1. *Reaching the Truth*
2. *The Truth of Science*
3. *To Die Before You Die*
4. *Resurrection*
5. *Nothing*
6. *Dialogue between Man and Satan*
7. *Tawhid Conversations*
8. *Divine Light*
9. *Secret Points*
10. *To Know Yourself*
11. *Tawhid Conversations 2*
12. *Dying Before You Die*
13. *Realive*

The book Dying Before You Die and Realive have been translated into English.

# MUSTAFA ALTUN'UN ESERLERİ



maksaviks | kendinitani | knowthyself | kendinitani\_

[www.maksav.org](http://www.maksav.org)

# MUSTAFA ALTUN'UN ESERLERİNDEN

Kalp Nedir?	12
Kul Mazharından Hakk'ın Zuhuru	14
Sevgi	17
Mümin Olmak	19
Rabbini Tanı - Kendini Tanı	20
Sait ve Şakilik Nedir?	23
Sırrı Hakikat: Gerçek İnsan	24
Tevhid Nedir?	28
Allah'a Şirk Koşmak Nedir?	30
Tevhid Zevkini Yaşamak	32

# melamet yolu

## KALP NEDİR?

Üsküdarlı Seyyid Haşim Hazretleri zahir anlamında tıp diliyle kalbi şöyle tarif ediyor: Kalbin insanın fiziksel yapısındaki yeri(mahal, mesken gibi anlamlarıyla), iki parçalı akciğer ortasında her bireyin kendi yumruğu büyüklüğünde olup; emme basma tulumba görevi ile kanı vücudun her tarafına damarlar aracılığıyla akıtır, devir ettirir. Kirlenen kanı oradan siyah kan damarlarıyla çekerek akciğerler aracılığıyla kirini (karbon dioksiti) atarak aldığı oksijen ile de temizleyerek yine vücudun her tarafına sevk eder. İşte bedende bu işi yapan organa KALP denir. Zahir tarif ve vazifesinin ne olduğunu öğrendik. Şimdi ise tarafımızdan mana cihetini görelim.

KALP, bunun bir adı da GÖNÜL'dür. Gönülün yaratıcıyı kendisi için sevmesi nefesine, Allah için sevmesi ise gönülde Allah'tan gayrı bulunan her şeyden kendini temizlemesi ile olur ki bu sevgiye SALT SEVGİ denir. Bu sevgiyi kimseyle paylaşamaz, sadece Allah'a ait olması gerekir. Bu sevgiyle Allah'a kavuşmuş oluruz. Allah'ın cemalini görmemize mani olan şu durum olsa gerek. Kişi ve kişiler birbiriyle görüşmek ve muhabbet etmek için adeta koşarlar. İşte bu koşuş ile sevdiklerine kavuştuklarında Allah cemalini onlardan gizler çünkü perde

dışındaki sevenler Hakkı örtmüş oluyorlar. Örtü gerisinde olan Hakk o sevenlerde onların sıfatlarıyla zatını gizlemekte olup, yine onların birbirlerini gördükleri yüzler Hakkın bir gölgesi olması nedeniyle, sevenler bu koştukları gölge şekilleri sevmiş olurlar. Bu yüzden cemali perdeledikleri için yine kendi nefislerinden gelen sevgiyle avunmuş olurlar. Onların yüzleri ve bedenleri, Allah'ın cemalini (gerçeği) görmeye set çekmiş oldu. İnsanda zuhur eden işlere Allah'ın fiilleri (EF'AL) denir. İnsanlardaki sıfatlar da Allah'ın nitelikleridir ki bu durum ise Allah'ın kullardaki sıfatlarının görünümüdür. Görünen vücutlar ise Allah'ın zatı durumudur ki buna da Zuhuru Zat denir. İşte bu üç tecellinin dıştaki manzarası "Bismelenin" kelime anlamıdır:

### *"Bismillahirrahmanirrahim"*

(Bismillah-Rahman ve Rahimdir) Leduniyet manasıyla gören gözü takındınız mı, Allah'ın cemalinin kendisini görürsünüz. Yani fenadan bekaya yapılan yolculuğunuzdan sonradır ki Cemaliyar'e kavuşursunuz. Demek ki Allah'ın insandaki zuhur âlemi üç hâl iledir. Didarının görünmesi bu hâller ile gerçekleşir. Dışta görünen ef'al yüzü, sıfat yüzü ve zat yüzü. Bu üç yüzün iç mana yüzlerine dönmesi

Allah'ın cemalinin görüntüsüdür. Bunun içinde dışı görmeyip, içi bilinir görünür halde olduğunda cemali görmüş olursunuz. Bu cemal, zat sıfat ve ef'alin mana durumudur. Mâna; Cemali Hakk'tır. Bu manaya kavuşmamız bir Mürşidi kâmil ile olur. Allah'ın Cemali Nur'u Âlâ Nurdur. Bu NUR olan cemale mana gözüyle bakılır. Yoksa diğer gözlerin mana nuruna bakmaya gücü yetmez. Allah yolunda ef'ali fena, sıfatı fena, vücudu fena eder. Bu olay, kulun Allah'a can vermesidir. Verdiği canın yerine canan gelir ve onun cemalini görür. Zevkan yaşantımız böyle olunca üç yerde CEM olduğumuzu görürüz.

Vadi'i Arafat (Ahd-i misak)

Âlemi Berzah

Âlemi Ahiret

Buna haşr ve neşr denir. Arif olmuşlar haşr ve neşri bu âlemde görür. "Mutu kable ente mutu" sırrı buradadır. Tevhidi ef'al'i Hakka verir. Sıfatı ve Zatı da Hakka verdi mi Didar-ı Cemal hemen görünür. Ama nasıl? Cem de Zatı, Hazreti Cemde Sıfatı, Cemül Cemde ise Ef'ali giyer. Şimdi ne oldu? Hakk'tan geldik tekrar Hakka gitmiş oluruz. Yolda canını vermek kolay değil; nice nice badirelerden geçeceksin, yorulacaksın, ter dökülecek, aç kalacak, susuz kalacaksın. Bu dünya nimetlerinden doya doya, kana kana yiyip içmeyeceksin.

Çok ağlayacak, az gülecek ve az konuşacaksın. Cemali Mürşidin tevhid çeşmesinden içip, evvelki olan vehminden, zanlarından kesret düşüncelerinden vazgeçeceksin. Hakkın mübarek cemalini insan yüzünden görenlerin gözlerinden, gönül deryası dayanamayarak coşmasıyla yaşlar akmaya başlar. Bu konuda Niyaz-i Mısri şöyle buyurdu;

***Hakk yüzü insan yüzünden görünür  
Zatını Rahman, şeklini insan eylemiş***

Allah'ın Rahman sıfatı kendisinin olup, İnsan-ı Kâmil'de görünür. İnsan-ı Kâmile bakanlar gördüğü manzara karşısında onda yaratıcının nurunu gördüğünde kendinden geçer. İşte Cenab-ı Hakk bir kulunu severse kulunda böylesi mucizeleri de gösterir çünkü kulu Muhammed A.S.'in davranış biçimi, Allah'ın muradına uygun olmuştur. Sevdiği kulunu huzuruna davet eder. Bu davetin adı miraçtır. Allah sevdiğiyle vuslat ister. O noktada esma, sıfat ve vücut birliğiyle kendini kuluna arz eder. Kul kendi nispet ef'aliyle, sıfatları ve vücuduyla Hakka varamaz. Kim ki kendi asarından, esmasından, ef'alinden, sıfatlarından ve vücut dediğimiz varlıklarından geçerse, miraç âleminde Allah sonsuz olan Cemali Nurunu arz ve beyan eder. Kul daimi Hakkın manevi tecellisinin tasarrufundadır. Tasarrufun manası AŞK'tır.

# melamet yolu

## KUL MAZHARINDAN HAKK'IN ZUHURU

**M**ısr-i Niyazi Hz.nin bir nefesindeki şu iki satırı ele alalım. Şöyle buyuruyor:

*Hakk yüzü insan yüzünden görünür  
Zatını Rahman, şeklini insan eylemiş.*

Cenab-ı Allah kulunu severse o kulunda fiili birliği, sıfat birliği ve esma vücud birliğiyle tecellide bulunarak sevdiği kuluna kendini bildirir ve ona kendisini açarak kulunu kendisine Âşık eder. Bu iş Adem olmanın (gerçek insan) sırrıdır. Bu sır yokluktan geçer. Burayı biraz açmak gerekirse şöyle; kul eski takındıkları süfli sıfatlardan geçip, nefsanî arzularından feragat eder. Bekaya mahsus Allah'ın Rahman sıfatlarıyla sıfatlanmalarıyla insanda insanın sırrı açılır. İnsanı insan yapan, Allah'ın Rahman sıfatları olan "Ayn, Şın, Kaf"dır. Allah'ı insanla buluşturan işte bu üç harftir. Allah'ın bireysel sıfatı insandır, abdiyettir. Bir açıdan Allah'ın eniyetidir. Bu eniyete mazhar olan insan bireyinin hüviyete ihtiyacı vardır. Hüviyet, eniyet olan insanın batınıdır. O ise Hakk'tır. (Yaratıcıdır.) Cenab-ı Allah eniyet hüviyetiyle bilinmesini irade edip insanı kendine mazhar ederek, aynada birlik sağladı. Bir olan aynada, zatını bireyde kutsal sıfatlarıyla müşahede etti. Ef'al, sıfat ve vücudunu cem ederek kulunda kuluyla kendini temaşa buyuran yaradan, bireyi kendine mazhar ederek boy aynası kılmıştır. Dikkat edersek kul

olan yaratık asla o değildir. Cenab-ı Hakk o dış görüntüden münezzehtir. Salık yani eniyete mazhar olan kul Allah'ın tecellisi olan ef'al, sıfat ve zatına bürününce görünen insan olsa da hakiki mana da O'dur. Hem eniyetiyle görüldüğü gibi hüviyetiyle de o'dur. Cenab-ı Hakkın bu tecellisiyle kul yok olmuştur. Kuldaki görüntü manası cihetiyle Hakk'tır. Sureti cihetiyle ise esma ve kuldur. Bu kul dediğimiz dışta gördüğümüz baki olan Hakkın suret görüntüsünden başka değildir. Fakat burada kul bu müthiş tecelli karşısında, tecelliliğini fark edemediği için "En-el Hakk" diyor. Kul bu tecellide zındık ismini alıyor çünkü ceseden ayrılmış, nebatken çekirdek olduğunu iddia etmektedir. Yol saliki ledün ilmüne mensup erbabını bulduğunda, bütün makamları bu Mürşid-i Kâmil ile tahsile başlar. Mürşidin talimi, Hızır'ın Musa'ya öğretisi gibidir. Cenab-ı Hakk ayeti celilede bu konuda şu ayet ile Musa'yı uyarmaktadır: "Ve allemnâhü min ledunnâ ilmâ" "Hızır'a bu ilmi talim ettik. Hızır'ın bu ilmi sana öğretmesi için salık verdik." Yalnız bu ilmi öğrenip zevkan yaşaması için başta inanıp teslimiyetli olması ve verdiği söze sadık olması ile beraber, vesile olacak olana biat etmesiyle, vesilenin kendisine değil, vesile de ef'ali, sıfatı ve zatı olana teslim olması gerekir. Bunun içinde FETİH SURESİ 48/10 da yukarıdaki kelimelere göre ayet şu şekilde bildirmektedir:



*“İnnellezine yubâyiûneke innema yubâyiûnallâhe yedullahi fevka eydîhim. Femen nekese fe innemâ yenkûsû âlâ nefsihî ve men evfâ bimâ âhada aleyhullâhe feseyu'tîhi ecren azîmen.”*

Türkçe meali:

“Muhakkak ki sana biat edenler, sadece Allah’a biat etmektedirler. Allah’ın eli onların elinin üstündedir. Her kim yaptığı biatı bozarsa bunu yalnızca kendi aleyhinde sonuçlanacak şekilde bozmuş olur. Her kim de Allah’a verdiği söze bağlı kalıp gereklerini yerine getirirse ona yarın büyük bir sevap verecektir.” Bu hususta, eğer bir talip âşık kendisini “Fetih” suresindeki bu manaya teslim etmezse, verdiği sözden geri dönerse ayette belirtildiği gibi başına kötü durumlar geleceği kaçınılmazdır. Peygambere biat eden birey aynen Allah’a biat etmiş olur. Yalnız biat eden birey biattan sonra biatından şüphe duyarsa, kalbine inançsızlık çökerse ve biattan sonra verilen emirleri ihmal ederse, Allah’ın buyruğuna ters düştüğünde cezaya müshar olacağı vurgulanmaktadır. Allah biati Muhammed’in mazharından kendine izafe etmektedir. O’nun eli peygamberin elinin üzerindedir. Burada bir teşbih görünmektedir. Peygamberin eli Allah’ın kudret elinin kendisi olarak bir benzetme görülmektedir. Allah’ın latif eli, peygamberin kesif elinin üzerinde demek; Allah’ın eli peygamberin suret eli üstünde yani burada peygamberin eli mazhardır, eli alet mesabesindedir demektir çünkü kudret eli resulün eli olmuştur.





# melamet yolu

## SEVGİ

Sevgi iki yönlüdür.

1. Allah'ın kuluna sevgisi

2. Kulun Allah'a sevgisi

Kulun Allah'a sevgisi Allah'a bağlanma durumu ile mümkündür. Sevgi konusunda Cenab-ı Allah resulüne şöyle buyurmuştur:

**“De ki, eğer Allah'ı seviyorsanız bana bağlanın ki Allah'ta sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.” (Ali İmran-31)**

Allah'ın kullarına duyduğu sevgi iki türdür: İlmi ezeliyede yarattığı tüm kullarına duyduğu sevgi, özel rahmaniyetine aldığı kullarına olan sevgisi. Aşığın mürşidine olan aşkı üç kısımda müşahede edilir. Bu üç türlü sevgi haline mazhar olan âşıklardan birincisi şu haldedir: Tabii sevgi içindedir. İkincisi aşığın durumu ruhanidir. Üçüncüsü aşığın durumu ilahi sevgidir.

Mana aşkına misal bir öykü:

Bir aşık mürşidin evine gider. Mürşidin aşka dair sözlerini dinler. Dinlediğinde devamlı unsuri vücudu erir ve iyice inceler sonuçta hâle düşer. Su gibi eriyip damlalar gibi düşmeye başlar. Nihayet küçük bir su damlası gibi tek damla kalır. O sırada mürşidin müridi içeriye girer arkadaşını sorar. Mürşid o bir damla suyu gösterir. İşte O der. Hayrete düşen arkadaşı şaşırır. Âşık kesafet vücudunu eritmiş geriye sadece ilk yaratıldığımız su kalmıştır. Âşık aslının ilk durumu olan su olmuştur. Aslı olan suya dönen âşık su gibi diri olarak, şu ayete mazhar olmuştur. Cenab-ı Allah ayette:

**“Biz her canlıyı sudan yarattık.” Enbiya-21/30**'da buyurduğu gibi her şeyin AŞK üzere dirildiğinin gerçeğini anlatır. Bu sevgi ilahi sevgidir. Bu sevgi değişmez. Yalnız unsuri vücudun bulunmasıyla tabii sevgi adını

alırken; unsuri vücudundan hiç değişmeyen mânâ, o vücudu değiştirip yok eder ve kendisi değişmeden var olur. Bu sevgi bireylerde değişerek mânâ sevgisi olur. Şayet mânâ coşarda kalıp olduğu gibi kalırsa, ona tabii sevgi denir. Ruhani sevgi ise tabii sevgi ile ilahi sevginin ortasındadır. Bu tarz sevgi, FARK'ı oluşturur. İlahi sevgi cesette değişmez fakat Âşıқта tabii sevgi nedeniyle değişiklik yapar. Dolayısıyla fenaya eremez çünkü bu sevgi tabii sevgi yönünden tecelli eder. Varlığın tecellisi olan beka yönü ise Aşığı beka yönüne çevirir. Çünkü bu sevgi ilahi yöndendir. Cebrail A.S. ruh olduğu için aşkı da ruhaniydi. Cebrail bir cisme büründüğünden dolayı hem tabii sevgiye hem de mana sevgisine mazhar olmuştu. Cesetlere bağlı olmayan tabii cisimlerde, diğer temel cisimlere bağlı olanların tam tersine değişme olmaz. Bir kimsede sevgi ve sevgi özlemi olmaz ise özleneni arzu etmez. Hacca gidenlerin gönüllerinde onun özlemi olmazsa Kâbe'ye gidemez. Onun özleminin tecellisi ondan gelir. O şöyle emretmektedir. “temiz olun bana gelin”. Hacca gitmiş bir kimsenin bütün günahlarından arınmış günahsız masum olduğu ve anadan yeni doğan biri olduğu söylenerek ifade edilir. Hacca giden birine “işte sen bu ziyaretle bütün günahlarından arındın, günahların hazan yaprakları gibi döküldü” desen karşılığında şöyle der: “İnşallah, Allah bilir” diyerek kendi zannıyla gördüğü gibi hacdan dönmüş olduğu bellidir. Yani gerçek gözüyle görememiş olduğu için şüphededir. İmanı taklittedir. Kalp gerçek imanı bulamamıştır. Olayları gerçek gözüyle görmüş olsaydı kalbi de iman etmiş olurdu. Gerçekte Hac'dan maksat tevhid ilminin tahsil edilmesidir.



# melamet yolu

## MÜ'MİN OLMAK

Mü'min olmanın da yolu var. Mü'minlik kolay değil. Anlatılanların esrarına varmakla mü'min olunur. Rahim, Rahman ve Zat sahibi Allah, fiiller hakkında İnsan-ı Kâmil'in mazharında fiilleri üçe ayırmış. Üç neşe olarak tanıtır. Neşe'yi Uhra  
Neşe'yi Vusta  
Neşe'yi Ulâ  
Ruhlar Âlemi Neşe'yi Ulâdır. Ahiret Âlemi Neşe'yi Uhra, Neşe'yi Vusta ise Dünya âlemidir.

Bedeni ruh zattan ibaret iken kesifleşerek değişikliğe uğradı. Meni, basit bir element iken inip dış görüntüye gelerek bu görünen suretleri meydana getirdi. Ruhlardan ve Zattan ibaret olan birikiminin kesafetle görünüşü olan bu vücutlar "Hayvanı natık" konuşan bir varlık oldu. İşte bu varlık ile görüşmekteyiz, bilişmekteyiz, konuşmaktayız. İnsanın nefsi, soyut bir varlıktır. Sabit ve ayrılıp dağılmaz. Bu manaların hakikatine vakıf olamazsın. Mananın kalbe girip kalpte yerini almasıyla hayali bir tecelli olur. İşte mana ve hayal o zaman birbirinden ayrılır ve fark edilir ki bu görünenler dıştaki hayallerdir. Bunları birbirleriyle mukayese ederek şirke varmaktayız. Hâlbuki gerçek asla değişmez. İlmi subut ve ilmi vücudu

anladıysan problemi çözdün demektir. Sebeplerin mevcuduyla fiiller tecelli eder. Onun için hiçbir şeyin fiili zuhura çıkışı, insan elinde değildir. Her şey kendiliğinden geldiği gibi, tekrar aslı olana dönecektir. Cenab-ı Allah yarattığı insanı en üst mertebeye yükseltmiş ve ona hitap etmiş: Elest günü "Ben senin Rabbin değil miyim?" sorusuna muhatap etmiştir. "Mirac-ı Nebevide ise seni bu yere yükselten sana hitap eden, terbiyemiz olan rububiyetimizle sana görünen işte yine benim. Yani senin değişmeyen rabbimim (Ene bi Rabbiküm)".

Kulun kendi benliğinden çıkması ve gerçek mü'min olması, ancak şu ayeti bilip yaşaması ile gerçekleşir. Mü'min vasfının özelliği, Bismillah, Rahman ve Rahimi yaşayıp; Kıyam, Rükû, Secdesini kendini gayriyetten soyutlayıp şu ayetle müşerref olmasıdır.

### **"Fezkûruni Ezkurkum." Bakara 152**

İşte ibadetlerde ve namaz ibadetlerinde yukarıdaki ayetle bir olup kendinden geçmendir ki o zaman bütün şirklerden kurtulursun. İşte gerçek mü'min sıfatıyla sıfatlanırsın.

# RABBİNİ TANI - KENDİNİ TANI

**D**ört kitabın dördünde de ilk kelam *“Şerefli olarak yaratılan insan, rabbini tanı ve kendini tanı.”* olarak ifade edilir.

Dikkat edildiğinde bu konuda iki varlık varmış gibi tanımayı mevzu ediyor. Ve ayrıca “Kendini bilen Rabbini bilir.” İfadesi var. Allah, insanı kendisi için yarattı. Yarattığı insanın kendi mazharı aynasında görünmesi ancak insanla olur. Onun için “nefsini bil ve kendini tanı” sırrının hakikati, ASL’ın yarattığı aynada görünmesi ve tanınması hususu ile kitaplara giriş yapılmıştır. İnsan, gördüğü aynada görünenin ondan başkasının olmadığına hüküm verir. Allah’ı bilmenin ve görmenin en güzel örneği insandır. İnsanın kendine en yakın olan ayna kendisidir fakat ne kadar baksa göremez. Çünkü kendisinin öyle sınırsız bir derinliği vardır ki onun için görmek ancak marifete dayanır. İlim bilmek, marifet ise görünmek ve görmektir. Cenab-ı Allah tasarruf sahibidir. İnsan da olan tasarrufu insana aitmiş gibi görünen izafi fiiller, izafi sıfatlar ve izafi vücut ki bu saydıklarım farkı olanlardır. Fark olan tecellilerde gerek kullarında fark ile gerekse cem-i külliyetle kullarda ve kullarda bulunanların tasarrufu Allah’ındır. Hâsılı Cenab-ı Allah’ın her zerrede tasarrufu olduğu gibi insanlarda da tümüyledir. Her zerrede tecellisi birdir. Her zerrenin istidadı miktarınca Cenab-ı Hakk tasarruf eder. İnsan kendindeki fiilleri, sıfatları ve Zatı, tasarruf edene yani yaradana izafe (delil) göstermediğinde tasarruf sahibi kulun kendi olur ki maazallah cehennemi boyladı

demektir. Demek ki kulun kendisini ve Rabbini bilmesinin yolu; Rabbinde fani olmasıdır ki işte o zaman kul, yaratıcıya çok yakındır. İnsanın bedeninin dışı ve içinde bulunan her türlü arzuları Allah’ın isteği olur.

Bir insanın özü Hakk’tır. Bu ise İnsan-ı Kâmil’in Hakk’a tam mazhar oluşudur. İnsan-ı Kâmil’in Hakk’a tam mazhariyeti ise O’nun ahlakı üzere emir edenin emrini tatbik edendir.

O emir ise namaz ve zikirdir. Namaz insana miraç yaptırır, Allah’a yakınlıktır. Zikir ise miraç yolunu kolaylaştırmaktır. Cenab-ı Allah’ı anan kalp, kendi derinliğine zikri indirerek, “La ilahe illallah Muhammeden resulullah” kelimesini latifleşerek, harfsiz olarak kalpten söylemeye başlar. La ilahe diyerek öyle ilahlar olmadığını sadece illallah olduğunu bize iletir. İLLALLAH kelimesinin özü odur ki kalpten konuşur. Bunun aslı baki olan kendisidir, başka varlık yoktur. Cümle mahlûkatın ve malumatın yokluğu Hakkın bekasının bir göstergesidir. Fenafillah olan bir birey kendinden geçtiği gibi, Allah’tan başkasını da görmez. O’ndan gören o’dur. Kul yokluğuyla dünya nimetlerinden zevk duymaz. Çünkü zevkler Allah’ın tevhid zevklerine döner. Bu zevkler ise Ef’al, Sıfat ve Vücut zevkidir. Allah’ın fiili, sıfati birliğinden ve zatından gelen duygu marifetidir. Kul öyle bir haldedir ki şekerin suda eridiği gibi erir. Şanı, şöhreti kalmaz. Kulun esması mazharında kulu çekip çeviren odur. Kul, ben şöyle yaptım, böyle yaptım demekten ve bütün benliğinden geçerek BEN olan ve diyen Hakk’a

ulaşır. Kulunda BAKİ olan Haktır. Kul nefsinin Hakka verdiği içinde Allah'tan herhangi bir istekte bulunamaz. Çünkü bütün istek ALLAH'a mahsustur. Beka mertebelerinde kulun varlığı Hakk ile olur. Kulda Hakk'ın marifeti tecelli eder. Kul kendisinin farkına varır ve Beka-i Hakk üzere varlık giysisi ile de Rabbini Rabbi ile seyrederek. Bu seyir Hakkın beka da baki olan BASAR sıfatıdır ki kulundan seyredeni gördünüz mü? Kulağından duyanı, dilinden konuşanı gördünüz mü?

Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerim'inde her şeyin yok olacağını bildirerek baki olanın kendisi olduğunu buyurmuyor mu?

Cenab-ı Allah'ın Kâmil olan zatı Hakkın diliyle şöyle buyuruyor;

Allah için bir yolcu kendisini öyle fani etmelidir ki O kulun kendisini kendinde kendi ile Allah için, hiç etmesi kendinden eser kalmaması gerekir. Hiçliğini yokluğa yani hiç verenin namı nişanı kalmaz. Hiçle hiç olanın hiçliği ile Allah onda baki kalır. Ve SÜPHAN ALLAH. Bu duruma iyi dikkat edelim. Kul olmaklığın esası Allah'ın marifetine mazhar olmaktır. MARİFET kendini Allah için yok edip, Allah'la O'nun Zat'ını zuhura çıkarmaktır ki bunun ismine Marifet-i Hakk denir. Marifet; dalgıç olmak, derinlerdeki cevheri vücut deryasından dışarı çıkarmaktır. Benlik perdemiz olan zalim nefsi emmareyi mağlup edersek o zaman ikilik dediğimiz şey kalmaz. Perde arkasında ki O'nun zatı görünür. Zatı ancak sıfatlarla bilinir, tevekkül edilir. Zıtlıklar halinde fikir ayrılıklarına düşmemizin sebebi Allah'ın marifetinden ayrı olduğumuz içindir. Bilinmesini murat eden Allah, kendini gizliyor. Görünmezliğe giriyor. Neden? Salih amellerinin yerinde keri (süfli) ameller var. Bundan ötürüdür ki bu keri ameller ve zıtlıklar Allah'ın görünmesine perde

olmaktadır. Kulun beşeri varlıkları ve gayri ahlak, birlik yolunda eğitim düzeyinde öğrenilir, yaşanır, zevk ile hissedilirse Allah bizden memnun kalır. Bakın Allah'ı seven ve âşık olan hakkında, büyük mutasavvif İbrahim Hakkı ne buyuruyor: "Allah'ı seven bir kimse halka tanınmaktan nefret eder." Bu cümleyi iyi düşün sonra karar ver. Abur cubur kendi nefesine uyup içeriye girme. Allah'ın kulu olmaya çalış. Diyeceksin ki herkes Allah'ın kulu. Tabii ki öyledir. Fakat yukarıdaki arifin cümlesi üzerinde iyice durmanı tavsiye ederim. Bu ne demek? Şayet bu veciz cümlenin sırrına vakıf olursa, Allah'tan hiçbir şey istenmez. Allah varken nefsin istediği şöhrete hiç kimse talip olmaz.

Darılmak, kavgalar, hırs, riya, zina her türlü edebe aykırı edepsizlik Allah'ın istediği tevekkülün olmayışıdır. Çünkü tevekkül, saydığımız kötü sıfatlardan insanı vazgeçirir. Allah'ı düşündürür. Boş düşünce ve boş ibadetlerden insanı Allah'a çevirir. Muhabbetin esası Allah'ın kelam sıfatına tam mazhar olmak, Allah'ın gayruları olan insanların konuşmalarını duymamaktır.

Allah'tan muhabbet istiyorsan, muhabbet olan Hakk kelimelerinin kendine tam yönleriyle alet olan bir İnsan-ı Kâmil'in ağzından, dinle! Arif olan, halkın sözleriyle Hakk'ın kelimelerini birbirinden ayırır. Hangisi süfli, hangisi ulvi onu birbirinden ayırır. Halkın konuşmasıyla, Hakk'ın fikir ettiklerini anlar. Hakkın kelamında zikir, halkın sözlerinde ise benlik, zan, vehim, neden, niçin zikirleri var. Allah'ın muhabbetine mazhar olmuş bir insanın kalbi, Allah'ın nuru ile dolar. Kalpte yıldırım çakışları gibi, kalp ışık verir. Bu ışıklar zevki tecellilere göre kalpte çoğalır.





# melamet yolu

## SAİT VE ŞAKİLİK NEDİR?

**R**esullullah Efendimiz sait ve şaki kavramları hakkında şöyle buyurmuşlardır: “Sait olan ana rahminde sait olduğu gibi şaki olan da ana rahminde şakidir.” Bu durum değişmez. Sait şaki olmadığı gibi şaki de sait olmaz. Bu âlemde sait olarak görünen kişi ana rahminde şaki ise sait gibi görünse de şaki olarak bu âlemi terk eder. Yani sait ve şakilik bu âlemdeki görüntülerin neticesidir. (Essaidü saidün fi batni ümmühi veşakkiyyu fi Bâtını ummihi) Bu sait ve şaki görüntülerimiz evvelki görüntülerimizin yani Allah’ın ilmi zatındaki görüntülerimizin neticesi olduğuna göre ilk görüntülerimizin görünmesi kendi isteğimizle mi meydana geliyor? Yoksa Allah’ın Zatında böyle görünmemize bir sebep var mıydı? Bu önemli bir mevzudur. “Kur’an’da Hakikat”, “Kur’an’da Marifet”, “Kur’an’da Tarikat” ve “Kur’an’da Şeriat” Allah’ın mübarek kelam ve esmalarından olup doğru olan yolda yürümemizi bize tavsiyede bulunan yine fiili mutlakta fail olan sıfat-ı mutlakta mevsuf olan ve vücud-u mutlakta BİR olan, daima diri ve yüce ALLAH, bunlarla da yetinmeyerek biz aciz yaratıklara nice nice makamlarından haber vermekte olup “münasebetsizlik yapıp sakın makamlarımdan en yücesi, Ulûhiyetime tecavüz etmeyin” ihtarında bulunduğu halde biz yine cüz’i ve aciz aklıTmızla rahat durmayıp yaramaz çocuklar gibi en büyük şirk olana el uzatmaktayız. Hoca Efendi, dede, dedebaba, pir, mürşid, rehber, ilahiyatçılar, müftüler, hacılar cümle mahlûkat sıfatıyla görünen herkes bildiklerini söylüyorlar. Hele cehennem için kendilerini yetiştiren medyumlar, falcılar, büyücüler gaybtan sözde birşeyler haber verenler, hâsılı her yaratık hulkiyetleri itibariyle bir şeyler bildiklerini,

bildiklerinin de hepsinin noksansız ve doğru olduklarını söylüyorlar. Bu duruma bakıldığında Allah’a hiçbir şey bırakmadıklarını, bilen ve gören kendilerinin olduklarını ifade etmektedirler. Bunlar Allah’ın önüne geçip hepsini kendilerinin bildiklerini iddia etmektedirler. Allah’ın bir numaralı tecellisi olan akli kendilerinin zannediyorlar. Akli küll olan Peygamber Efendimizin peygamberliğini ve aklını da inkâra kalkışıyorlar. Peygamberler, şanlı peygamberimiz, ehlibeytimiz ve onların elini tutmuş olan evliya-i kiram için aslı tevhid yoluyla ve Allah’ın söylediklerinin asla dışına çıkmadan öğrettikleri ve bu hal ve ilim üzerine yaşadıkları halde bu zamanın yüksek akıllı olarak geçinenlerinin Kur’an’dan öğrendiklerinin üzerine birçok ilaveler yaptıklarını görmekteyiz. Bunlarınkine bulanmış, karışık akıl adı verilir. Allah’ın şu mübarek kelamına bakın: “vallahu yağlemun ve endüm latalemun” “Siz bilmezsiniz Allah bilir.” Demek ki kul hiçbir şey bilmez. Peki, kim bilir? İnsanoğlunun en büyük derdi, kavga ve geçimsiz olmalarına vesile olan “Ben biliyorum”daki benliktir. Kulların bu inceliği kavramaları doğru ve şirksiz olmaları ancak ledun ilmini tahsille olur. Allah’a tam mazhar olmuş fakir kulları vardır. Allah’ın hayatıyla yaşamını devam ettiren kutsallığı tartışılmaz iki kurbu birleştirip tevhid etmiş Allah’ın yüceliğinde yükselmiş, Aşk cevheri diyebileceğimiz bu zat-ı muhteremleri bulmadan söz konusu hakikate ermenin mümkün olamayacağı mutlaktır. Allah bir, Kur’an bir, Muhammed a.s birdir. Allah, kul ve peygamber bu üçünün arkasından bir iz arayıp kendimizden uzaklaşmaya gerek yoktur. Sadece Peygamberimizi, Kur’an’ı ve ehli beytin söylediklerini anlayabilirsek işte budur.



## melamet yolu

# SIRRI HAKİKAT: GERÇEK İNSAN

Kur'an'ı Kerimdeki hakikat insandır. Nasıl bir insandan bahsedildiğini ilk ve ikinci kitaplarımızda değinmiştik. Burada da kısmen tarif etmekte fayda vardır. Cümle insan ve mahlukatını tasarrufunda bulunduran, insanı ve mahlukatı kendi kabzasında tutan yüce yaratıcının Kendinden zuhura getirdiği o bahse konu esas insan niteliğini taşıyan Muhammed a.s. dır çünkü tüm mahlûkatı ve kâinatı onun için yarattığını Kur'an söylemektedir. Anlaşıyor ki yaratılmışların en ekberi Muhammed a.s. dır. Neden? Çünkü Muhammed'de şu emareler vardır. Muhammed nebi, resul, peygamber, veli, Ahmed ve Hazret... Bu güzel isimler Peygamber efendimizin şahsında toplanmıştır. Nebilerin nebisi Allah'ın habibi Muhammed s.a.v. efendimiz için Cenab-ı Allah "Benim Selam ve Salavat'ım Muhammed'in üzerine. Siz de O'na Salavat getirin." buyurmuştur. Hiçbir nebiye böylesine iltifat edilmemiştir. Görülüyor ki Kur'an'ı Kerim ve Yasin suresi peygamberimizin ahlakı üzerine inmiştir. Aslında diğer kutsal kitaplar ve suhurlarda O'nun şanı üzerine indirilmiştir. Çünkü

bütün zerrenat O'nun için yaratıldığı gibi (Levlake levlake lema halaktül eflak) cümle yaratılmışlara acıyan, onları bağışlayan ve rahmet göreviyle görevlendirilmiş olan da O'dur. Cenab-ı yaradanın bütün tecellilerine mazhar olmuş tam bir kişiliğe sahiptir. Hâsılı her yaratılmış ve yaratılacak kulların cümlesinin kurtarıcısı, şifa dağıtıcısı O'dur. O'nsuz Allah asla görünmez ve bilinmez. O Allah'ın yüce ahlakıyla ahlaklanmış, ef'al, a'sar, sıfat ve Zat Peygamberidir. Cenab-ı Allah O'nun halk diliyle -kün- emrini verdiğinde her zerre oluşmuş, bütün cemel ve celal fiilleri zuhur etmiştir. Allah o aynadan kendi sureti olan, onda beliren Muhammediyetini seyretmektedir. Abdiyet dediğimiz kulluk mertebesi Cenab-ı Allah'ın tenezzülatıdır. Böyle olmasaydı Ahmed'in sureti ve hakikati bilinir miydi? Allah o aynadan göründü ve bilindi. "her fiilin faili benim ve Muhammed'i yarattığım gibi O'ndaki fiil ve cesedini de ben yarattım". "O'na bakan beni gördü. O esma-i hakikatte ben varım." dedi. "O'na secde bana secdedir. O'nun alıp verdiği nefes benim nefesimdir. O'ndan çalışan Rahimiyetimle zuhura çıkan benim."

buyurmuştur. O kuvvet ve kudret sahibi olanı görün ki Muhammed kimdir? Muhammed elbette ki Allah'ın ancak halkiyetidir ve renk sanatıdır. (Telvin) O'nun tenezzül edişiyle toprak renklenerek bitki dediğimiz unsurlara bürünmüştür. (Ruhu cemadat, ruhu nebatat, ruhu hayvanat, ruhu insanat). Cenab-ı Allah bu dört ruhu Muhammedde cem etti ve arkasından hava, ateş, su, toprak onun arkasından da nemlilik, kuraklık, yağış, sıcaklık meydana geldi. Bunlardan hangisi galip geldiyse o element açığa çıktı. Örneğin, hararet soğuğa galip geldiğinde ateşi meydana getirdi. Soğukluk sıcaklığa galip geldiğinde havayı, kuraklık yağışa galip geldiğinde toprağı meydana getirdi. Yaşlık kuraklığa galip geldiğinde suyu meydana getirdi. Vücuda hangisi galip gelirse insan o tabiatlı olur. Örneğin bir vücuda ateş unsuru galip geldiğinde insan hırslı ve celalli olur. Hava unsuru galip geldiğinde kişi hava gibi değişik olur. Tabiatı gelip geçici kararsız olur. Toprak suya galip geldiğinde o kişi teslimiyetçi olur. Su unsuru toprağa galip geldiğinde ise o kişi ilim sahibi olur. Anasır-ı erbaanın dışta etkileri olduğu gibi iç vücuda da etkileri vardır. Bu manevi hasletler beştir. Hafi, ruh, nefis, kalp ve sır. Bir kimsede hafilik sırrı galip geldiğinde o kişinin şeriatı kuvvetli şeriatı gözleyici olur. Ruh hasleti galip geldiğinde kişi tekliği yani vahdeti sever. Nefis hasleti galip geldiğinde kişi muhabbeti sever. Kalabalıktan hoşlanır. Kalabalıkta kendine sohbet arkadaşı arar. Hâsılı yaratılmış olan insanlar bu saydığımız olaylarla her an karşılaşmaktadır. İnsanın bunların haline bürünüp tevhid okulunda eğitim görmeden, makam ve meratip

dediğimiz özün özüne ulaşmadan yaptığı suret ibadetlerin kendisini ne kadar kurtaracağını sizin takdirinize bırakırız. Bu konudaki ayet şöyledir: “Eraytellezi yukezi ğubidin-i”, “vah şol namaz kılanlara”. Tevhid olmadan fark küfürdür. Fark olmayıp yalnız tevhid yani ruh ile meşgul olmakta zındıklıktır. Fark ve cemi birlemekse marifettir. Zaten bu hususlar bundan evvelki kitabımızda izah edilmişti. İmam-ı Ali Efendimiz yukarıda yazılı cümleler hakkında şöyle buyurmuştur. “El- farku bila cemin şirkun, ve'l cem'u bila farkın zendakatun ve'l cem'u ma'al-farki tevhidun.” cemsiz fark şirk, farksız cem zındıklıktır ancak farkla yani zahiri ve batını cem etmek tevhiddir.” Zahir kayıttır, teşbihtir. Cemi olmayan bu fark üzerine giderse açık şirkten bir ihtimal kurtulsa bile gizli şirkten asla kurtaramaz. cem batın, fark zahir cem dediğimiz ruh ile yola çıkarsak ruhun farkı yani ceset nefsi olmadığından ruh her olayı kendisinin yaptığını zanneder. Farka bir şey bırakmadığı takdirde günah ve sevap kapıları kapanır. Yani kulsuz yapılan ibadete zındıklık denmektedir. Önemli olan ceset yani kul ve ruhun tevhididir. Kulluk olmadan ibadeti kime yapabilirsin? Ruh tek başına ne sevap ne günah işleyebilir. Cesede yani farka her an muhtaçtır çünkü fark olmadan kemalat olmaz. Şeriatsız hakikat ve marifet olamayacağı gibi ruhun barınağı, kesif hali olan ceset, nefsi ruh olmadan da bir şey yapamaz çünkü ruh ve ceset negatif ve pozitif gibidir. Biri olmadan diğeri çalışmaz. Bunların ikisi de nefis âlemidir. Ne zaman ruh tenezzül edip ceset nefsine inerse suffi ruh denir. Fakat nefis-i ruh

denilen ceset yukarı âlemlere yükseldiğinde ikisi birleşir tek olur. O ise Allah'ın vahdaniyetidir. Her fiilde her mevzufta Hakk olur. Allah böylece kendini tevhid etmiş olur. Demek ki ehli mümin esmasında kemaliyle tevhid eden farkta olan birdir. Fakat bunun zevk ve görselliğini ancak birlik gözüyle görüp makam ve meratip yoluyla tevhid etmelidir. Burada ceset dediğimiz kesif ruhun beraber bulunduğu manevi ve latif ruha tabi olması ise ceset ruhunun manevi ruhta eğitilmesiyle mümkündür. Aksi halde esfele safilinden asla kurtulamaz. Bu dünyada şirk işlediği gibi batına intikalinde de burada yaptıklarından sorguya tabi tutulacaktır. Esfele safilinde yani alçakların alçağında aşağıların aşağısında ruh, mensubu bulunduğu kalıbın istidadı hasebiyle kâmil veya sufli olur. Kalıp, nefsi ruhla zinde yani Allah'ın hayatıyla kaim olmasına rağmen giydiği elbiseyi kendisinin zanneder. İşte bu zan üzere Cenab-ı Allah "ben kulumun zannı gibiyim" der. Ceset ruhun gölgesidir. Ruh ne şekilde ise bedende öyledir. Beden konuşmaz, işitmez. Ruh olmasaydı ayakta duramazdı. Ruhun zahirde görünümü cesetle, batında olması da hakikati hüviyetiyledir. Dıştaki görünüm suret-i kesret (tafsilat) içteki ise siret-i vahdettir. Ruhun nefsi sevmesi sufliyet açısından, rabbini sevmesi ise ulviyetin yüksek makamlarda görünmesidir. Kalpte bulunan yüce ve mücella latif tecelliler kalbin rabbine dönüşüdür. Demek ki cinler şeytanlar dediğimiz görünmeyenler, kulu Allah'tan uzaklaştıranlardır. Allah'ın zikriyle meşgul olan kalbe ne şeytan ve ne de cin dediğimiz ateşin babası musallat olur.

İşte nefis dediğimiz olay Allah'ın iradesini bilmeyen Allah'ın doğru yolundan uzaklaşmış bütün nesnelere yakınlık kuran bir dünya âlemidir ki orada Allah'ı hiç aklına getirmez. Her şeyi kendi yaratmış gibi görür. Hâlbuki İncil, Tevrat, Zebur, Kur'an yukarıdaki zanların yanlış olduğunu belirtir ve bu halleri şirk şeklinde tanımlar. Akıl ise yaratana bilmek, İdraklere sığmayan Allah'ı tefekkürde bilmek için bir vasıta. Allah, akli halk ettiğinde akıl Allah'ın verdiği ve emrettiği her şeyi yerine getirdi ve Allah'ın takdirlerine mazhar oldu. Akıl, Allah'ın kendisine öğrettiklerinin dışına asla çıkmadı. Akıl bildi ki kendisini yaratan Allah'tır. Her emrin Allah'tan olduğunu düşünen akıl peygamberin külli aklıdır. Cenab-ı Allah bu külli akılla Muhammed mazharında toprağa, suya, cemadata ve hayvanata indi. Kendi Ahmed'de iken zahiri de izafi Muhammed olarak görüldü. Hakk'ın batını Ahmed zahiri Muhammed'dir. Hakk Ahmed esmasının batınından izafi âlem dediğimiz Muhammed'de görünerek Muhammed'de bilinmiştir. Bütün âlemler sureti Muhammed üzerinedir. Her şey Ahmed'in hakikati olan suret-i Muhammed'dir. Ayna-i Muhammed'den görünen Ahmed, Ahmed'in aynasından görünen Allah'tır. Vücudu Zat, sıfat ve ef'al aynalarından her görünen bilinen ve yaratan Cenab-ı Allah'tır. Zati ise cümleden münezzehtir. Cümle yaratılanlar tek olan varlığın görüntüsüyle kendilerini gösterirler. Allah tektir. Yaratılanların istidadlarında her ne varsa onlar Allah'ı öyle bilirler. Bildikleri gibi de tesbih ederler. Bu durumda kimsenin kimseye hiçbir hususta itirazı olamaz.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ  
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَتَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ  
وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

48/Fetih 10: Herhalde sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdi bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahde vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.

melamet yolu

# TEVHİD NEDİR?

**T**evhid öyle bir husustur ki ne kadar tarife kalksanız azdır. Şaşı olmaktan kurtulup birlik zevkine ermek ancak tevhitte mümkündür. Kişiyi Allah'a kavuşturan tahkik yoludur. Tahkike erenler tevhidten söz etmezler bile. Tevhidi ef'al; ervah âleminin müşahadesidir. Celal ve cemal fiillerinin esas yeri kalptir. Bu noktada ilk defa zikir dersi verilir. Kalbin uyanması, temizliği zikirle olur. İnsanın vücudu emanet olması itibariyle sonuçta Allah'a iade edilecektir. Bu vücuda geçicide olsa varlık vermiş olmamızın Allah indinde en büyük şirk olduğu tartışılmaz bir durumdur. Cümle fiillerin kalpte tezahür etmesiyle birlikte esas mana vücudunun dışında cereyan edenleri ve gerçek vücut sahibinin kim olduğunun farkına varamayıp geçici vücuttan geldiğini zannettiğimizde farkına varmadan büyük şirklere girmektediriz. Allah'ın Hud a.s. naklen buyurduğu gibi "Hiçbir canlı yoktur ki Allah onun nasiyesinden yakalamamış olsun" madem gerçek bu ise kendimize vücut izafe etmenin gereği nedir? Cenab-ı Allah bir ayette buyurmuştur. "Sizi ve amellerinizi halk eden benim." Bu sırra yakın olanlar Allah'a yakın oldukları gibi hiçbir fiili, sıfatı ve vücudu kendilerine mal etmezler. Bu açıdan onlar Allah'ın kazasına göre iş yaparlar ve Mevla sayılırlar. İşte avamdan ayrıldıkları husus

budur. Her fiili celal ya da cemal olsun cem-i ef'al'i, sıfatı ve vücudu Allah'a nispet edenlerin hiçbir sorunu olmaz. Onlar gerek bu görünen âlemde gerekse görünmeyen âlemde hiçbir sorun yaşamazlar. Allah'ın gayrı olan nispetler kalpten gidince sırf ne kalır? Hakk kalır. O zaman âşık her gördüğünü ve görüneni yabancı görmez. Dıştaki ve gerekse içteki fiiller aynasından maşukunu maşuk gözüyle fiilleri, sıfatları ve vücutları BİR olarak seyrederek. Yol aşığının kendisindeki hakikat açılınca artık kendini kamuya arz etmesine lüzum kalmadan benlik bataklığından kurtulur. Hiçbir faniden medet beklemez. Sükût ve hareket Allah'ın olunca salık her hususu Allah'a nispet eder. Beşeriyet âleminde görünen her çeşit şekil, düzen, oluşum ve olaylar Allah'ın irade ve kudreti dâhilinde olursa kim herhangi bir olayı kendisinin işlediğini iddia edebilir? Her fiil ancak Allah'ın dilemesiyle vücut bulur. Tersine, kişiler olayları kendilerinden zannettiklerinde, Allah'ın dışında kendilerinin de bir şeyi meydana getirdiklerini ve yaratıcı olduklarını zannederler. Allah'a ortaklığın en büyük şirk olduğunu bilmezler. Bütün olay, beşeri fiilleri, sıfatları ve görünen aslı olmayan fiziki yapının görüntülerini tevhid yoluyla yaratana izafe etmektir. Bu sayılanlar Allah'ın gerçeklerinin görünmesine perde

olmaktadır. Şaşı gözler iki görür. Bu konuda Mısır-i Niyazi Hz.nin görüşü şöyledir: Bütün düşmanlık, kıskançlık, riya, zina, gıybet, yalan, dolandırıcılık, buğuz, kendini beğenme, gurur, her türlü kötü alışkanlıklar mevki, makam hırsı, tamah, inat, hiyanet, darılma, gücenme bunların hepsi kişinin kendisini bilmemesinden gelir. Tevhid görenler Allah'ın muradında bu kötü fiillerin olmadığını aksine cümle kötülüklerin insanın benliğinden kaynaklandığını bilirler. Tevhidin fenasında bu haller erimedığı sürece menzile ulaşamaz. Tevhid de fena makamlarının ve enfusi zevklerin zuhuru olmadan bu kötülüklerden kurtulmak mümkün değildir. Gerçi Cenab-ı Allah buyurmuştur. "Kulumun yaptığı ibadetlere değil, ben onlara bakmam ancak kalp ve niyetlerine bakarım". Anlaşıyor ki kalp çok önemlidir. Bir kişi kalbini temizlemezse onun ibadetleri de kabul olmamaktadır. O halde ilk önce kalbi temizlemelidir. Kişilere sorulduğu zaman "İbadetimi yapıyorum, kimseyle herhangi bir çekişmem yok, kalbimde temiz." diyorlar. Pek çoğu ibadet yapmadıkları halde benim kalbim temiz diyorlar. Hâlbuki yukarıda ki kutsal ayet hiç de o düşünceyi göstermiyor. Ne deniyor? "Ben o kulumun kalp ve niyetlerine bakarım." Allah'ın ayetlerinde herhangi bir çelişki olmadığına göre çelişki insanın kendi nisbet benliklerinde görünmektedir. Sizin istediğiniz herhangi bir şey sizin nefsinizdir. İşte onun içindir ki Cenab-ı Allah "Size en yakın olan düşman ile savaşınız." "katilu ellezine yenilekum minel kuffar" buyurmuştur. İşte bu ayet bizim serbest düşüncelerimiz ile yaptığımız ibadetlerin kabul edilmediğini göstermektedir. Bu ayet

uyarınca kendimizdeki düşmanla savaşarak Hakk'ın terbiyesine sokulduğumuzda bütün ibadetler Hakk'ın istediğı gibi olmaktadır. Nefis terbiyesi olmadan özgür iradenin işlediğı herhangi bir sevap olmaz. Bu nefsi Allah'ın istediğı kıvama getiriniz. "Siz nefsinizi müslüman edin ki bizim irademizle birleşsin." Allah'ın iradesi üzerinde irade yoktur. Ancak "irademiz var" diyoruz. Bu var dediğimiz cüz'i iradedir. Cüz'i iradeyi küllden ayrı gördüğümüz içinde esasen daima bize düşman olan cüz'i iradeye "serbest irade" diyoruz. Allah'ın iradesinin bölünmeye ihtiyacı mı vardır? Ruh bölünmediğı gibi irade de bölünmez. Bu bölünmeler aklın yetersiz düşüncesinden kaynaklanmaktadır ve bizde bulunan cüz'i akıldan dolayıdır. Kapların durumuna göre cüz'iyetler vardır. Küçük kap, büyük kap, orta kap vs. Bu kapların küçüklük ve büyüklüğüne göre cüziyet ve külliye zuhur eder. Bu Külli İradeyi, Külli Ruhu, Külli Akli kendi isteğimize göre indirdiğimizde o zaman cüz yahut sufli olur. Allah'a verdiğimizde ise küll olur. Ulvi olur. İşte bir insanın esfele safilinden kurtulması ancak irade-i cüz'iyeyi, cüz'i ruhu ve cüz'i akli Allah'ın küll alanına devretmesiyle olur. Böylece kalp ve niyetlerde halis olur. Allah'ta cüz ve küll diye bir şey yoktur. Cüz bizim çarpık düşüncelerimizden kaynaklanan bir durumdur. Yalnız küll akıl, külli ruh ve külli irade Sevgili Peygamberimizde hâkim olup, cüz'ü küll'den ayırıyoruz. Bu cüz'i düşüncelerimizi Cenab-ı Peygamberimizin külli varlığına iade ettiğimizde bütün şirklerden ve bize bela getiren tecelilerden kurtuluruz çünkü Şefa'at kani O'dur. O kutsal olan habibe yönlenmemiz gereklidir.

# melamet yolu

## ALLAH'A ŞİRK KOŞMAK NEDİR?

Allah'ın nazargâhı olan kalbe Allah'ın tecellisinden herhangi bir masiva, eşya ve dünyaya mahsus diğer sevgilerin girmemesi gerektiği ayetlerde belirtildiği gibi Allah sevgisinin dışındaki sevgiler kalpten çıkmadığı sürece Allah'a iman etmiş olmazsınız. Kalpte yalnız Allah sevgisinin kalması gerekir. Böylece ilim ve irfanîyetle, bilmediğiniz, görmediğiniz âlemlere ilim ve keşif kapıları açılır. Ali İmran Suresi'nin 142. ayeti, Allah'a şirk koşulmasını Cenab-ı Allah'ın kesin olarak kabul etmediğini beyan buyurmaktadır. Şirk, Allah'ın affetmeyeceği bir olaydır. Bunu Sevgili Peygamberimiz şöyle açıklamıştır: "Âdemoğlunda bir et parçası var ki o iyi olduğunda bütün ceset iyidir, kötü olduğunda bütün ceset kokar. Bilin ki o kalptir". Burada mevzu kalptir. Kalp bozulduğunda vücut bozulur. Anlaşıyor ki her organ, iç ve dış kalbe bağlıdır. Kalbin vücutta olan rolü son derece önemlidir. Celal ve Cemal tecellilerine mazhar olan kalp Allah'ın zikrinden uzaklaştığında içi fesatlaşarak şirke dalar. Allah'a bütün yönüyle dönmekten mahrum kalmış kalbin içinde Allah'tan gayri her türlü kötülük vardır. Bu çirkinliklerin oradan çıkması, şirke mazhar olmaktan kurtulması, Allah'ın manevi tecellilerine aşina olmasıdır. Mısırlı Niyazi Hazretlerinin ifade ettiği gibi şirkin dört türü vardır:

- 1) Müşriklerin şirki
- 2) Halka doğrudan vücut nisbet etmek
- 3) Fiillerde şirk
- 4) Sıfatlarda şirk

Bunlar için bu fakirin açıklaması şöyledir: Yukarıda yazılı dört şirkin giderilmesi, yine Allah'ın dört tecellisi ile mümkündür. Allah'ın selamet ve huzur evi, O'nun hidayet evidir. Hidayetle terbiye bu dört tecellinin terbiyesine girmektir. Müşriklerin şirki, putlara vs. şeylere itibar etmeleridir. Bu herkesçe bilinen şirk türüdür. Putlar malum şeylerdir fakat vesaire diye adlandırdığımız putlar ise bilinen eski zaman putlarının dışındaki dünyaya ait cümle geçici varlıklar ve onlara duyulan sevgidir. Örneğin: Eş dost sevgisi, mal mülk, makam mevki sevgisi, doğa sevgisi, insan sevgisi, hayvan sevgisi, nebat sevgisi, ezcümle her türlü varlık gibi görünenlere beslenen sevgidir. Allah'ın sevgisini, dağılmış olan unsurlarda, yani hadis olan mahlûklarda görüp, o varlık gibi görünenlere izafe edersek, küçük putlara sevgiyle yönelmiş oluruz ki bunlar da şirktir. Cenab-ı Allah, ister gizli ister açık olsun hepsinin karşısındadır. "İrili ufaklı şirklerle bana gelmeyin" buyurmaktadır. Putperestlerin şirkine karşılık olarak "Biliniz ki Allah'tan başka ilah yoktur" ayeti vardır. Daha açıkçası, Allah'tan gayri teveccüh edilecek ve tapılacak varlık yoktur demektir. İşte bu ayetle iki zümre birbirinden ayrılır. Bunlar, mümin ve kâfirlerdir. İkinci tür şirke karşı olan ayet ise Hud a.s. dan naklen "Hiçbir canlı yoktur ki Allah onların nasiyesinden (saç, perçem) yakalamamış olsun" ayetidir. Bu ayete mazhar olanlar, bütün tecellileri Hakk'a nispet eder. Burada, sıfat ve fiiller menzilesindekiler tüm işleri Allah'tan görürler ve bilirler. Bu zümre



avamdan ayrılmıştır. Bu insanlar Mevla ile hemhal olmuşlardır çünkü onlar Hakk'ın kazasına göre işleri Hakk'tan bilirler ve yaparlar. Üçüncü tür şirkin karşılığı ise "Hamd Âlemlerin rabbi olan Allah'a mahsustur" ayetidir. Burası, tevhid yoluyla vücut ve sıfatlar menzilesinde ilerleyenlerin lezzetlendikleri yerdir. Az önceki ayet seçkinlerindi. Bu ayet ise seçkinlerin seçkinlerinedir. Bu görüştekiler, "Hep güzel olan O'nun cemalinin yankısıdır" derler ve her güzeli Allah'ın güzelliği olarak görürler. Madem Allah var ve O'nunla birlikte bir şey yok. O halde görünenleri görüntüye getiren ve görünen O'dur. O zaman O'ndan başka neyi göreceksin ki "ona çirkin, buna güzel" diyebileşin? Her tecelli O değil midir? Yalnız bu cümleler her cana mahsus değildir. Ancak, Allah'ın görüntüsünün sırrı olan ef'alın, sıfatın ve zatının tam mazharı olanlarıdır. Bunlar Haktır, Mevladır ve Evliya kabilindedir. Dördüncü tür şirkin karşılığındaki ayet ise "O'nun veçhinden başka her şey helak olucudur" ayetidir. Halk ile Hakk'ın vücut farklılığı bu ayetle anlaşılır. Bu tecellide halk denen kalabalık yok olup, yalnız o yaratıcı vardır. Kendi kendisinin yahut kendinden kendine bir

varlıktır. Yaratıklar diye bir şey yoktur. Sadece O vardır. Cenab-ı Hakk yaratmış olduğu seçkinlerde arif sıfatıyla tecelli eder. Seçkinlerin seçkinlerindeyse kemal sıfatlarıyladır. Daha fazlası açıklanamaz. Fiillerin şirkine mazhar olanlar şunlardır: Avam denilen zümre kendi menfaatinden başkasını kaale almaz. Fiillerde bulunan istekleri kendi menfaatlerine çekerler. Bilhassa çarşı pazar işlerinde bulunanlarda bu şirk vardır. Bunlar gidişatı sövmek, iftira atmak, dövmek, öldürmek, intikam almak şeklinde görülen sıfatlardır. İşleri Allah'tan olmayıp, insandan sanırlar. Allah'tan olduğunu bilselerdi kavga dövüş olmazdı. Barış içinde geçinirlerdi. Sıfatların şirki tarikat mensuplarında görülmektedir. Yahut felsefecilerde, edebiyatçılarda, siyaset yapanlarda, yazarlarda, hâsılı bütün bilginlerde görülür. Bu zümrenin durumu ise maddi ve manevi açılardan kendinden aşağı olanlara kibir etmek, kendinden üstün olanlara da haset etmektir. Bunlar "elhamdülillahi Rabbil âlemin" - hamd âlemlerin Rabbine mahsustur" fikrinde buluşsalar, kendilerinden ne aşağı ne de üstün görürlerdi, herkesle dostluk içinde yaşar giderlerdi. Zat şirki ise mürşit, şeyh ve mevki sahiplerinde olur.

# melamet yolu

## TEVHİD ZEVKİNİ YAŞAMAK

“Men lem yezük lem yarif” “Tatmayan bilmez ve tadına varamaz”. Demek ki tevhid ilimden ibaret değil. Zevkini alıp onu yaşayıp ve tatmakla haz duymaktır. Burada, kupkuru ilimden zevk alınamayacağı ancak o ilmin zevke dönüşmesinin sonunda tat alınacağı belirtilmiş oluyor. İlmin zevkinin letafet bulması, hilme dönüşmesi ile onun zevki beden yapısının her zerresine yayılmasıdır. Aşk ve ilmin özünü birlikte yaşamaktır. Bu bahsedilen konu ZAT’ın zevkleridir. Niyazi efendi Hz.leri bu konuyu iki satırla nasıl da güzel özetliyor: “Zat’ı Hakk’ı anlayınca, zevk ile bu Niyazi nice seyran eyledi. Bu doğrultuda namaz, oruç, hac, zekât, kelime-i şehadet bu isimlerdeki gizlilik ilmi olan kökünde mevcut. Bu ise ilmi fiiller, ilmi sıfatlar ve ilmi zat. Bu sayılanlar; dünyada, kâinatta her an gördüğümüz durumlardır. Fakat asılları insandadır. İnsanlara bu konuda bildirilen önemli mesaj şu; “Ütlübü’l-ilme min’elmehdi ile’l-lahdi” “İlmi beşikten mezara kadar tahsil ediniz.” Genç, ihtiyar buna dâhil. Bu ibadetleri tevhid eden, tevhidten zevk duyup yaşayan, bir olanlara ayette yeri şudur: ‘Vela yeşrik bi ibadeti, Rabbihi ehada” “İbadetleriyle bir olanlar Allah’a şirk etmesin” hitabına uğrarlar. Onun için sizi Allah’a ulaştıracak, asli vatanınıza kavuşturacak, aşk ateşinde pişirip “Mutu kalbe ente mutu” sırrında sırlayacak kâmil bir mürşidden el almayınca, kuru olan tevhid ilmiyle uğraşıp, bilmeden tevhid ediyorum diye şirki hafi, şirki celi bataklığına düşersen de haberin bile olmaz. Tevhid her şeyi birlemektir. Birbirine

benzemeyen olayları, renkleri ihlas açısından bir yapıp, bir görmektir. Şayet bir de ihlas olmazsa o ikiliktir. Çünkü ihlas ikiliği asla kabul etmez. “İhlas” tevhide ikilik karıştırmaz. Allah insanlara doğru yolun tarik-i müstakim olduğunu, burada ihlasın dışında herhangi bir katkının olamayacağını buyurmaktadır. Tarik-i Müstakim üzere olanlar doğru yolu seçmişlerdir. Sırat-el Müstakim her iki deyimde eşittir. Tarik-i Müstakim, Sırat-ı Müstakim’in çoğulu ise durum değişmez. Hedef aynıdır. Her iki kelimenin de kökeni doğruluktur. Tarik-i ef’al, Tarik-i sıfat, Tarif-i Zat. Bir de bu yolun batını var. O da doğru görünenin sır manasıdır. Bu da üç mertebedir. Bir döndüncüsü ise sırrın sırrıdır. Peygamber salât ve selamın asli yeridir. Makam-ı Ulûhiyet Rabbimizin makamı olan bu üç âdeti; Ef’al: fiiller, Sıfatlar: görme, işitme, vs. Zat: Vücutu.

İşte Besmele şerifinde getirdiği mana budur. Yapılan ibadetlerde ihlas olmazsa o ibadet kabulü mümkün değil. Burada zakir, zikir, mezkûr bir olması gerekir. Misal; senin cüz’iyetin olan kuvvet ve iradenle işlediklerin var, bir de Allah’ın kuvvet ve kudretiyle işlediği var. Senin cüz’iyetinle işlediklerine ihlas dışı ibadet denir. Cüz’iyetinin O’nun külliyetinden olduğunu bilmen ve yaşaman ise ihlaslı ibadettendir. Her neye baksa gözün, sırrı süphan ondadır. Her gördüğünde, O’nu O’nun ile görür, O’nun ile fiillerde, sıfatlarda ve vücudu ilahiyle olursan bil ki ihlasla yoluna devam ediyorsun demektir. Bütün ibadetler ihlasla

yapılsa, sende herhangi bir varlık kalmaz. (Şirk varlığı) İhlas ikilikten kurtulmak teke varmaktır. Evet, bir kul ef'alın fenası olan fiillerinde, sıfatın fenası ve vücudun fenasından fena-i hakk olursa, onda ikilik olmaz, daima birdedir. Her günü ve zamanı kadir yaşantısı olur. Bu tecellilere mazhar olanlara Kur'an nazil olur. Gözünde, kulağında, aklında, kalbinde, ruhunda Kur'an ayetlerinin nuru tecelli eder. İnsanın konuşan Kur'an oluşunun hikmeti budur. İnsan-ı Kâmil Allah'ın bütün güzel tecellilerine mazhardır. Kâmil, esma-i hüsnasının Kâmil de, Kâmil esmasında görüntüsüdür. İşte bunun içindir ki Cenab-ı Allah, "El insanu sirri ve ene sirrihu" "Ben insanın sırrıyım, insan benim sırrımdır". Ama bu her insana göre değil. Kim ki; Kâmil insana mülaki olur, O'nun süer olan görüntüsünden, Hakkın sırlarından olan fiiller hazinesi, sıfatlar hazinesi ve vücut hazinesinin sır kapıları aralandığında, fiillerin, sıfatların, vücudun da görüp, kendi suret görüntülerini terk ederse, işte sadece O'na hitap eder. Fillerinde, sıfatlarda ve vücutta herhangi bir gayriyetin olmadığına şahit olur. Bir insan kendi mazharındaki gerçekleri ve sözü geçen gerçeklerin de hakiki manasının Allah olduğunun kesin inancına vardı mı, yapılan her işin eylemini, sıfatlarda görselliğini, vücut da bir olanını zevkan yaşar. Bu durumdaki olan birey kimsenin işine karışmaz, kimseyi yermez. Onda tüm kötü sıfatlar kalkmış, bütün işlerin yaratanın iradesiyle olduğunu yaşar. Cenab-ı Hakk o kuluna ayna olur. Afak aynasından, enfüs aynasından sükût ve hareketiyle görünen O olur. Allah cümlemizi böylesi kullarından eylesin. Âmin...





@melamilik\_



Mustafa Altun Kimdir? Melamilik Nedir? - 23.11.2023

20 B görüntüleme



Bilmek İle Olmak Arasındaki Fark

3,3 B görüntüleme



Hasan Özlem Efendi Hz.'lerinin Tevhid Sohbeti

22 B görüntüleme



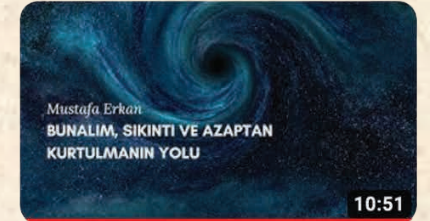
Hz. Ali'nin Sırrı - 29.11.2017

6,2 B görüntüleme



Ne Varsa Gençlerde Var

23 B görüntüleme



Bunalım, Sıkıntı ve Azaptan Kurtulmanın Yolu

5 B görüntüleme

Kendini bilen Rabbini bilir. Kendimizi tanımak, yaratılış amacımıza vasıl olmak ve hakikat ilmini zevk etmek isteyenler için bilgilendirici ve farkındalık oluşturucu yayınlar yapma amacı ile hem YouTube, hem de Spotify kanalımız hizmete girdi.

Kanalımızda Pir Seyyid Mustafa Altun Efendinin ilim deryasından dökülen inci damlaları, izleyicilere ve dinleyicilere sunuluyor. Sorgulayan, öğrenmeye istekli, nereden geldiğini, nereye gideceğini araştıran, hakikate arayan herkesi kanallarımıza ABONE olmaya davet ediyoruz.



Abone ol!



Takip Et!

# BİR KONU BİR YAZAR

Mürid Hazır Olunca Mürşid Onu Bulur	36
Namazın Hakikati	40
Karagöz Perdesi	43
Allah İnsandan Görünür	44
Kabir Azabının Hakikati	48
Neyse Halin o Çıkar Fiilin	50



## MÜRİD HAZIR OLUNCA MÜRŞİD ONU BULUR

İnsan, varlık sahnesinde görünür oluncaya kadar geçirdiği evreleri bilseydi herhalde gecesi gündüzü hakikatine yöneliş ve ibadet ile geçirdi. Cilve-i İlahi olarak adlandırılan güzellik de burada gizli. Yüce yaratıcı öylesine muhteşem bir düzen ile varlığı zuhura getirmiş ki her şey yerinde güzel. Bu nedenle akıl sahibi insan için kendisi dışında bir uğraş olmamalıdır. Tüm dikkatini ve gayretini kendini tanımaya ilahi düzen içinde yerini bulmaya odaklamalıdır ki zaten yapacak başka bir şey de yoktur.

Varlık ve varoluş sebebi şu kudsi hadisle ifade olunmaktadır.

***“Ben gizli bir hazine idim bilinmeyi murad ettim ve sevgi ile varlığı halkettim.”***

Halkıyyet batından yani gizliden zuhura yani açığa çıkmak manasına gelmektedir. Cenabı Hu, kendinden kendine kendisiyle zuhuratı, özelliklerini, güzelliklerini temaşa maksatlı vücuda getirmekle sistemini kurmuş ve bu sistem içerisinde cümle varlığı

kemalata, olgunlaşmaya yani hakikati zuhurata taşımaya amaç edinen bir yapıyla tasnif etmiştir. Bu tasnife göre varlığın en yüce makamı Kamil İnsan'a aittir. Çünkü Kamil insan varoluşun başlangıcına, bu başlangıç nokta olarak da isimlendirilmektedir, dönüş seyrini kendi vücudunda tamam etmiş yani çemberi tamamlamış ve haliyle varoluşun ve sırrın bizzat kendisi olmuştur. Öyle ya varlığın vücut bulma serüveni o noktada temaşa edildiğine göre damla deryaya gark olmuş olur. Bu durumda da artık damlanın varlığı derya ileler.

Damla nedir, derya nedir? Sorularının cevabı öyle bir solukta anlatılacak gibi değildir elbette. Öncelikle insan kisvesinde olanın sureten bu benzerlikten sireten oluşa yönelecek olgunlukta olması ve bu olgunluk seviyesinde de akıl sahibi olarak hakikatine yönelmesi gerekir. Mana sorgusuna başlamış bir suretin ki bu surete beşer denilmektedir, gerçek manasıyla Kamil İnsana dönüşümü için aklıyla arayışa girmesi ve hakikatin arayıcısı olması gerekir. Arayış isteği ve arayış sonrası merkez kendisidir. Ancak arayış akıl ile gerçekleşmekte ise de sonrası yani buluş ve varlığın manasına vusulü akıl ile mümkün değildir. Aklın sınırlarının aşılması gerekir ve bu sınır miraç iledir. Aklın sınırlarının aşılması ne anlama gelmekte? Esasen bir idrak açılımından ya da genişlemesinden bahsedilmektedir. Akıl, mevcut zihinsel veriler ve bedensel algılar içerisinde hareket ile yön belirlemede iken, miraç ile zevk edilen hakikat bilgisi bedensel algı ve hislerin üzerinde olduğundan miraç zevkleri akıl ile keşif sınırlarını aşmaktadır.

Tüm bunlar ilahi cilve gereğidir. Kendine yani hakikatine yönelik sorusu olan bir beşer, akıl süzgeciyle araştırma ve dolayısıyla olgunlaşma sürecine dahil olma yoluna girmiş sayılır. "Akıl yelkeni, fikir dümeni, kullan gemini, göreyim seni." İfadelerinden maksat beşerin izlediği seyridir. Ne güzel anlatılmış değil mi? Bir başka ifade ile ehlullah şöyle buyurmuş: "Bu yola akılla çıkılır ve sonra akıldan çıkılır." Akıl başlangıçta kilit rodedir. Ama sonrası akıldan ziyade aşk ile ilerlenir olur.

Yol nedir, yolcu nedir? Aslında ne yol vardır ne de yolcu. Kur'anı Kerim'de "Ben size şah damarınızdan daha yakınım". "O ilktir, sondur, zahirdir, batındır. O her şeyi bilendir." "Nereye giderseniz O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görmektedir." Ve benzeri ifadeleri içeren birçok ayet mevcuttur. Öyleyse bu ifadelerin gerçek anlamını beşer varlık kendi vücut ülkesinde arayıp bulmalıdır. Beşer suretine bağlılıktan akıl ve fikir ile kurtulup, siretine yani manasına yöneliş ile kendini bilmelidir. Yaratılışın, yani varlığın vücuda gelmesinin sebebi de budur. Yaratılışın, varlığın vücut bulma sebebi suret perdesinin ardında gizli olan hazineyi temaşa etmektir. Bu zevk beşer vücudunda zuhur bulup, beşer, kamil insana dönüştüğünde ise artık olması gereken olmuş maksat yerini bulmuş olur.

Şimdi bir beşer olarak düşünüp, hakikatimizi sorgulama zamanı değil midir? Kendi özümüzde olanı bilme, görme ve olma zamanı değil midir? Hakikat ehli kâmil mürşit, dervişe kendi vücudunda kendini tanıtır. Yaşantısını beşer vasfında yaşamakta olanların kimi için hakikat sorusu, sorgusu

gündemde değildir. Kimi beşer sorar ama sorduğunun farkında değildir. Kimi beşer ise doğuştan sormaya sorgulamaya meyillidir. Sorgulamaya meyilli olanlar için yaşam ne olsa sıkıcı, bunaltıcı ve anlamsız gelir. Daha kendinden bihaber yaşarken dünya renkleri, güzellikleri solmaya yaşamın rutin uğraşları anlamsızlaşmaya başlar. Derin bir hüznün ve içsel bir açlık ama nedir bu? Varlık bilincinde olmayanlar, manaya yönelik merakı olmayanlar için yapılacak ve söylenecek bir şey yok elbette. Onların yeri öylece güzeldir. Ancak içinde bir merak olan, suretlerin gerisinde olanı bilmeyi, görmeyi, bulmayı arzulayanlar için kendi bedeninde varlığın sırrını çözmek isteyen için kâmil mürşit gerektir.

Hakikatine açlık halinde olanlar için hakikat sırrı kâmil mürşitten alınan ders ile yaşanılabilir, zevk edilebilir bir hale dönüşür. Peki ya diğerleri ne olacak? Bu nasıl adalet? Herkes eşit değil mi? vs. gibi sorular hakikati bilmeyen ve bu zamanda istidadı gereği hiç ilgilenmeyenlere ait olarak sürüp gidecektir. Sorular sorulacak. Sorulanlar mana bilgisinden uzak olanlarca sorulup, yine hakikat bilgisinden habersiz olanlar tarafından cevaplanır olduğunda varsayımsal cevaplar sorulara cevap olmaktan uzak olacak, sorular geçiştirmeye yönelik cevaplarla sözde cevaplarla sulandırılacak ve nihayetinde de inkar, vazgeçme, bilinemezlik gibi sonuçlara çıkarımla konu kapanacaktır.

Bir de manayı, görünür maddi varlıktan yola çıkarak deneysel çalışmalar yoluyla çözümleme yolunda ısrar edenler vardır ki onlara da söylenecek söz yoktur. Ben görmediğime inanmam! Evet inanma zaten. Ama madem öyle bu senin için bir standart uygulama olmalıdır. Öncelikle kendini görmen gerekir değil mi? Ama görüş yüzeysel anlaşılınca da sonuç yüzeysel olmaktan öteye geçmez. Yani yaratılış hali veya istidadı, hakikati bilmeye ve öğrenmeye uygun olmayanların bu türden kendi hallerine yönelik ifadeleri, diğer kesim için yani hakikat ilmini öğrenmeye elverişli istidatta olanlar için, duyulması ve dikkate alınması olmamalıdır.

Her yiğidin bir yoğurt yiyişi vardır derler. Öyleyse herkes kendinden sorumludur. Kendini sorgulamaya başladığın eğer ne mutlu sana. Bu sorgulayış kişinin kendinde derinleştikçe hakikate yolculuk devam ediyor olacaktır. Sorgulayan elbette sorduğu soruya cevap ister. Kim hangi soruyla ilgiliyse cevap o soruya yönelik olacaktır. O halde hakikate meraklı olan için bilinmesi gerekir ki soru sahibi hazır olduğunda soruya cevap gelir. Yani “Mürid hazır olunca mürşid onu bulur.” İşte bu buluşma ile tevhid yolu, seyri süluka girilmiş olur ve derviş olan, kendi vücut ülkesinde, birlik zevkleri zuhura gelinceye dek hakikat yolunun yolcusu olur.

**Mustafa Erkan**





*Harflerin aslı ve kökeni elif olup esası noktadır.*

# melamet yolu

## NAMAZIN HAKİKATI

**P**ir seyyid Mustafa Altun “İbadetten maksadın, Hakkı bilmek ve birlemek” olduğunu buyurmaktadırlar...

Her şey, bir varmış bir yokmuş hakikatindeki tevhid anlayışıyla başlar.

Namaz nasıl bir ibadet tarzıdır. Sadece eğilip kalkmak olmadığını hepimiz biliyoruz. Maun suresi 4-5-6. Ayetlerde “ Vay şol namaz kılan kimselere ki ibadetlerini doğru yapmıyorlar ” buyrulmaktadır. Bu ritüelleri mana cihetiyle yerine getirebilenlerin ise meratip tamamlamış olarak miraçlarını yapmış olacaklarını da biliyoruz. Ama bunun nasıl yapılacağı bilinmiyor. Çünkü bir yol gösterici yok. Ve bu ritüelleri fiziksel olarak beden yapımızla yerine getirirken de BİR BEN - BİR ALLAH ilizyonu ile hayallerdeki cennet umuduyla şirk içinde kılarak, yani kıldığımızı zannederek belki de boş zamanlar harcıyoruz.

PEKİ NEDİR BU NAMAZIN HAKİKATI...

Maun suresi 4-5 ve 6. ayetlerde belirtilen konuyla ilgili olarak, bu ayetlerle Cenabı Zülcelal hazretleri bize neyi anlatmak istiyor bir düşünelim. Velayet sahibi cenabı Ali as. “Ben görmediğim Allah’a ibadet etmem, görürüm de ibadet ederim” buyurmaktadır. Demek ki insan namaza durduğunda Rabbini görmesi lazım. Şayet görmediyse namazı sahih olmuyor demektir. Allah namaz kılanın imamıdır. Bu imamı, abid mutlaka namazda görmesi lazım.

**Melami namazı Allah ile kılandır çünkü Melami demek fiil, sıfat ve vücut benliklerinden kurtulmuş, hiçlik ve yokluk deryasında Allah’da fani olmuş ve bekada dirilerek Allah’da baki olmuş demektir.**

Yüce Varlık, vücut mertebeleriyle mekan alemine insanı kâmil ile nüzul eder, onun ayanı sabitesinde ilminden olan esmaları da uruç yani miraç ederek daireyi tamamlar. İşte bu miraç, namaz ile anlatılmış olup, her bir vakit ile hatmi meratip tamamlanır. Namaz müminin miracıdır cümlesindeki sırrı ilahi hatmi meratipte gizlidir. Yani ancak mürşidi kamile biyat edenler için miraç söz konusu olabilir ve namazdaki her bir vaktin hakikatiyle hemdem olunabilir...

Namaz, Cenabı Hakkın kendinden kendine kendi ile kendini seyridir. Namaz özünde, ilk rekat fena mertebesi, 2. rekat ise beka mertebesi olacak şekilde 2 rekattır.

İlk rekatta kulun fiilini, sıfatını ve vücudunu Allah’a vermesiyle, Allah’da fani olmasıyla, secdede sırf yokluğu yaşayıp 2. rekatta tekrar kıyama kalktığında artık cenabı Hak ile doğrulmuş ve bekada kulunun görüntüsünde, mazhariyetinde namazı kılan Hak olmuştur. Zahirde ise 5 vakit ve 40 rekattır.

Namazın esası seyri süluktaki salikin meratip ve makamlarda geçirdiği hal ve tevhid zevkleridir.

Sabah namazı, Tevhid-i Efal mertebesini remz eder.

Varlığın, varlığını zuhura çıkarışı ile insanı kâmil, yani ADEM yaratılmış ve ondan da onun için ALEM yaratılmıştır. Her vaktin sahibi nuru Muhammed taşıyıcısı insanı kâmilleri vardır. İşte o hiçbir şeyin olmadığı karanlıktan, sabah seheri ile ortaya çıkan ilk ışık, nuru Muhammed'i remz edip insanı kâmilin zuhurunu yani SABAH NAMAZIYLA ilk fiillerin ortaya çıkışını ifade eder. TEVHİDİ EFAL mertebesidir.

Öğlen namazı Tevhid-i Sıfat mertebesidir, İkinci namazı Tevhid –i Zat mertebesidir, Akşam namazı Cem makamını, Yatsı namazı Hazret-ül Cem makamını Vitir namazı Cem-ül Cem makamını remz eder.

Teheccüd namazı ise ahadiyet makamı olup, bu namaz sadece Hz. Peygamber ve zamanın sahibi olan insanı kâmile ait olan makamı ahadiyettir.

**Kâmil mürşidin himmetiyle, bu meratip ve makamların hatmi ile önce fenafillah, sonra bekabillah zevklerine erişilmektedir.**

Abdiyeti ile rububiyetine, kendinden kendine kıldığı namazın ilk rekatında Süphaneke duası ile Cenabı Hak kendini tenzih etmeye başlar.

Namazın ilk rekatını, kıyamda yani tevhid-i efal mertebesinde, kulun kendine nispet ettiği fiillerini ifna ederek, rüku ile tevhid-i sıfat mertebesine rücu eder. Burada kulunun sıfatlarını da ifna ettikten sonra, 3 kere “Sübhan Rab’biyel Azim” diyerek kulunun ağzından kendini tenzih eder. Kendinden kendine yaptığı övgü ile doğrularak

“Semi Allah-u Limen Hamideh “ diyerek, kulunun hamdını işittim der ve kulluğu ile rabliğine “Rabbena Lekel Hamd” diyerek hamd sadece sana aittir der yine kendinden kendine ...

Secdeye varıldığında vücudu ifna ederek 3 kere “Sübhan Rab’biyel Ala” denir. Allahu Tealanın noksan sıfatlardan münezze ve övülmeye layık olan yüksek ve ulu olduğu söylenerek Allah tespih edilir. İlk secdede Rabliği ile kulun yokluğunu 2. Secdede ise, bu idrakin şükrüyle zevkini yaşatır.

2. rekatta ise yine kulu mazharından namazı kılan yine kendisidir. Ve 2. rekat sonu secdede Tahiyatta Ettehiyyatü duası ile yine kendinden kendine sohbeti koyulur ve bu sohbette Fatiha suresindeki hüviyeti ile eniyeti arasındaki sohbetteki gibi kulu ile yarı yarıyadır.

Seyyid Seyfullah Kasım efendi Hz.lerinin (Seyyid Nizamoğlu) Miracül Müminin mesnevisinden alınan sadeleştirilmiş dörtlüğünde de namazın hakikatiyle kılınmadığı sürece kupkuru bir adet olmaktan öteye geçemediği belirtilmektedir.

Kıyamın rükûun sücudun  
Kamu mahvetmek için vücudun  
Şayet bu üslup ile olmazsa ibadet  
Ona derler hemen kupkuru bir adet

Mürşidi kâmilinden nefes alarak, benlik nispetlerini Allah’a nispet ederek fenafillah olabilmek ve benliği kalmayanda Hak ile namaza durabilmek, işte o zaman namazın hakikati ile müminin miracı gerçekleşmiş olacaktır.

**Leyla Özel**



# melamet yolu

## KARAGÖZ PERDESİ

Kainat aslında dev bir Karagöz perdesine benzer. Öncelikle eğlence mekanında, Karagöz ve Hacivat oyununu sergileyecek kişiye yetki ve izin verilmesini takiben, o kişi ki bu kişiye HAYALİ denir, perdesini kurmaya, karakterlerini oluşturmaya ışık düzenini ayarlamaya diğer gerekli alet edevatları hazırlamaya başlar. Bütün hazırlıklar bitirilir. Oyunun başlama saatinin gelmesi ile birlikte, Hayali, oyun perdesinin ışığını açar ve oyunu başlatır. Hayali'nin, oyunun ana değerlerini de vurgulayan kendine özgü açılış konuşmasıyla o günkü oyun başlar. Bu oyunda pek çok karakter olmasına karşın, bütün karakterlere rol biçen onları kendi özelliklerine göre seslendirip konuşturan, rolleri gereği senaryoya uygun hareketlendiren, onların yerine duyan, onların yerine konuşan, onların adına her şeyi yapan tek bir kişi vardır o da "Hayali" dediğimiz perdeyi kuran, oyunun her şeyini üstlenen kişidir. Hayali'nin aklından kurguladığı oyun senaryosuna göre birçok oyun karakteri rol üstlenir oyunda. Konu gittikçe çeşitlenir ve her bir karaktere göre bir senaryo oluşur. Ortam iyice renklenmiştir. Hayali de kendi kurguladığı bu oyuna kendisini de dahil ederek tamamiyle oyunun içine girerek o anı yaşayarak hem büyük bir zevk alır hem de oyunu ona göre şekillendirir. Nihayetinde süreli bir gösteri olduğu için senaryoyu uygun bir şekilde toparlar ve o oyunu çok güzel temenniler ile sonlandırır.

Burada oynayan karakterler cansızdırlar ne olup bittiğini de anlamazlar. Hayali onları hangi konuda kullanmak istemişse, ona

hizmet etmişlerdir. Burada tek varlık Hayali'dir. Bütün oyunu kendi kurar, tüm karakterlerin hareketlerini görmelerini ve duymalarını, görmelerinden ve duymalarından kaynaklanan konuşmalarını onların adına kendi gerçekleştirir. Böylece her karakterle birlikte kendine özgü bir çehreye bürünerek oyunun her anından büyük bir heyecan duyar ve zevk alır. Zamanın nasıl geçtiğini anlayamaz. Zaten onun için zaman da yoktur. Hayali o an neyi düşünürse neyi isterse oyunun içine sokarak onu gerçekleştirir. Bu da ona sonsuz alternatifler yaratarak oyunun zevk boyutunu zirvelere taşır. Böylece Hayali, karakterlerinin rolleri sayesinde onların hepsini yaşayarak hepsinden de büyük bir zevk alarak oyunlarını sergilemeye devam eder.

Hakikat de böyledir. Gayb-ı mutlakta bir istek oluşur. O istek ile nur-u Muhammedi tenezzülatı gerçekleşir. Burası Allah'ın Hz. Muhammed Mustafa'ya seni kendim için, bu kainatı da senin için halk ettim dediği yerdir. İlk tenezzülat ile meydana gelen nur-u Muhammedi taşıyıcısı Hz. Muhammed Mustafa'dan istenilen isteğin gerçekleştirilebilmesi amacıyla gerekli ortamın oluşturulabilmesi için kainat halk edildi, sonra da Karagöz oyununda olduğu gibi arşı istiva eden varlık tarafından sonsuz sayıda senaryolar kurgulanarak hayali bir sahne oluşturuldu. Kendisi de bu oyunun içine girerek zevklerin aşkların doruklarında dolaşmaya başladı.

Aşk ile bu deryaya dalmak dileğiyle.

**Ahmet Tamer Erpak**



# melamet yolu

## ALLAH İNSANDAN GÖRÜNÜR

**C**enab-ı Allah kendinden başka hiçbir varlık yok iken bilinmekliğini murad etti. Muhammedi nurunu zuhura çıkardı ve alemleri yarattı. Ey habibim seni kendim için alemleri de senin için yarattım buyurduğu peygamberimiz Hazreti Muhammed Mustafa S.A.V. efendimizden tam mazhar olarak kendi varlığını mücella aynada seyretti. Cenab-ı Allah alemleri yaratarak, insanı en şerefli varlık olma istidadıyla halk etti. Sonra aşağıların aşağısı olan esfele safiline indirdi.

**Tin Suresi (4-6):** “İnsanı en güzel surette yarattık. Sonra aşağıların aşağısına indirdik. Ancak iman edip sâlih ameller

**yapanlar müstesnâ! Onlar için hiç eksilmeyen ve tükenmeyen bir mükâfat vardır.”**

İnsan düşünmeli. Neden yaratıldığını, nerden geldiğini ve nereye gideceğini düşünmeli. Cenab-ı Allah Kuran ayetlerinde her şeyi anlatıyor. Yalnız bu ayetleri anlayabilmek için mürşidi-i kâmilî bulmak gerekir.

**Fetih Sûresi 10:** “Muhakkak ki sana biat edenler ancak Allah'a biat etmektedirler. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdini bozarsa, ancak kendi aleyhine

**bozmuş olur. Kim de Allah ile olan abidine vefa gösterirse Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.”**

Melami mürşid-i kâmil saliki kendine değil, yalnızca Cenab-ı Allah’a bağlar. Salik, nereden geldim, neden yaratıldım, nereye gidiyorum sorularının cevabını idrak ile kendini tanıma ve Rabb’ini tanıma yolculuğuna devam eder.

En şerefli varlık istidadıyla yaratılan insan Kaf suresi 16. Ayette buyurulduğu üzere

**“Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz. Çünkü biz, ona şah damarından daha yakınız.”**

kendisine bu kadar yakın olan rabbinden gafil olmakla yaratılış gayesinden habersiz bir şekilde dünya aleminden geçip gitmekte ve aşağıların aşağısında kalmaya devam etmektedir.

Melami mürşid-i kâmil biat eden salike kendi nefsinin gösterip nefis kitabını okumasını öğretir. Aşağıların aşağısında olan salik kendi nefsi emmaresini, emreden hayvani nefsinin kötülüklerini gördükçe kendinden utanır. Böylece mürşid-i kâmilin himmetiyle kendini tanıdıkça kendine ait müstakil bir varlığının olmadığını, var olanın yalnızca Allah olduğunu ilmen yakın öğrenir. Bu ise nefis tezkiyesi ile değil fakat mürşid-i kâmilin irşadı ile fena mertebelerinde salikin fena bulmasıyla gerçekleşir.

Melamet hiç olmaktır. Salik, fena mertebelerinde hiçliğini idrak edip halini

yaşadığında Allah’tan başka bir varlık olmadığının idraki ve halini de yaşamış olur. Böylece Cenab-ı Allah’ın bilinmeklik muradına hizmet etme yolunda ilerlemiş olur ki yolun devamı vardır ve yol mürşid-i kâmilin rehberliğinde devam etmektedir.

Demek ki yaratılış gayesini bilmeden yaşayan insan Cenab-ı Allah’ın muradı üzere değil, fakat kendi nefsinin istekleri üzere yaşıyor demektir. Bu ise Allah’tan gafil olduğunu, bilmediğini, hayalindeki, zannındaki bir Allah’a ibadet yaptığını gösterir ki hepsi hayali ve boştur.

İşte bu nedenledir ki insanın önce kendini tanıması, yani nefsinin tanıması böylece kendisine şah damarından yakın olan Rabb’ini bilmesi gerekir. Bunun için ise mutlaka mürşid-i kâmil araması gerekir. Kâmil mürşidin irşadıyla salik ibadetin hakikatini öğrenir ve ibadetlerini hakikatiyle yapmaya başlar. Namaz, oruç ve diğer bütün ibadetlerini miracını yaparak Cenab-ı Allah ile yapar. **“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibadet etsinler diye yarattım.” (Zariyat 56.)** Böylece ibadetin hakikati Cenab-ı Allah’ın bilinmesidir. Bu hakikat bilinmeden yapılanlar ibadet olmamaktadır. Namaz müminin miracıdır derken kastedilen mana da böylece anlaşılır.

Pir Seyyid Mustafa Altun Hz. leri Cenab-ı Allah’ın, insana “Siz beni zuhura çıkarın, sizi ben onun için yarattım” buyurduğunu bildiriyor. Öyleyse Cenab-ı Allah’ın bilinmeklik muradını aramayan, peşinde koşmayan; fakat kendi hayvani nefisleri peşinde koşup, Allah’ın muradını zuhura

çıkarmaları için Araf 179. ayetinde buyurduğu üzere insana verdiği göz, kulak, kalbi kendi hayvani nefislerinin istekleri için kullanan; hayat, ilim, irade, kudret, semi, basar, kelam sıfatlarını kendine izafe eden insanlar Araf 179. ayetine mazhar olurlar.

**“Andolsun ki, cinlerden ve insanlardan birçoğunu cehennem için yarattık. Onların kalbleri vardır, fakat onunla gerçeği anlamazlar. Gözleri vardır, fakat onlarla görmezler. Kulakları vardır, fakat onlarla işitmezler. İşte bunlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da aşağıdırlar. Bunlar da gafillerin ta kendileridir.”**

Demek ki insan aklını kullanmalı, düşünmeli.

**Bakara / Ayet 242: “İşte akıllarınız ersin diye, Allah size ayetlerini böylece açıklıyor.”**

**Bakara / Ayet 266: “..İşte Allah, ayetlerini size böylece açıklıyor. Umulur ki, düşünürsünüz.”**

**Bakara / Ayet 269: “Dilediğine hikmet verir, hikmet verilene ise pek çok hayır verilmiş demektir. Ve bunu ancak üstün akıllılar anlar.”**

**Ali İmran / Ayet 118: “..Düşünürseniz, biz size ayetleri açıkladık.”**

**Ali İmran / Ayet 191: “Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah’ı anarlar; göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler...”**

**Nisa / Ayet 82: “Onlar hala Kuran’ı gereği gibi düşünüp anlamaya çalışmazlar mı?”**

**Enam / Ayet 50: “De ki: Kör ile gören bir olur mu? Hiç düşünmez misiniz?”**

Ve daha birçok ayet akli ve düşünmeyi buyuruyor.

Alemler peygamber efendimiz için yaratıldığına göre, peygamberimiz bütün alemlerin ve bütün insanların peygamberi olup, bütün alemlere rahmettir. Cenab-ı Allah yarattığı insanın istek ve gayretlerinin karşılığını aynen verir. Bu nedenle hakikat yolu isteyen herkese açık olup, bilerek gidilirse menzile varılır. Melamet yolu salikin kendi içinde Cenab-ı Allah’ın kendinden kendini bilme yolculuğu olup, salikin mürşid-i kâmilin himmetiyle fiil, sıfat ve vücudunda yok olup, ölmeden önce ölüp, Hakk’ın varlığında Hakk ile dirilmesidir.

Cenab-ı Allah’ın bilinmeklik muradı, Hz.Muhammed Mustafa s.a.v. efendimizden tam mazhariyetiyle zuhura çıkmış olup, bugün de mürşid-i kâmil ile tevhid edilip Ledün ilmi ve melamet yolu ile zuhura çıkmaktadır.

İşte bu nedenle “Ey inananlar, Allah’tan korkun, O’na yaklaşmaya yol arayın ve O’nun yolunda cihad edin ki, kurtuluşa eresiniz.” Maide suresi 35. ayeti gereğince bu yolun günümüzdeki rehberi mürşid-i kâmilini arayıp bulmak gerekiyor.

**Arif Erkal**



melamet yolu

ALLAH,  
YOK GÖRÜNEN BİR  
VARLIK, ALEM DE VAR  
GÖRÜNEN BİR  
YOKLUKTUR.

*Pir Seyyid Mustafa Altun*



# melamet yolu

## KABİR AZABININ HAKİKATI

**B**ismillahirrahmanirrahim,

Kabir demek bedenın gömüldüğü yer anlamını taşımaktadır. Bir başka deyişle ölümden sonraki yaşantı yeri. Bu durum insanlar arasında her daim merak edilmiş konuşulup tartışılmış, günümüzde de hala esrarını korumaktadır. Ancak kim ne anlatırsa anlatsın, hep rivayet boyutunda kalmıştır. Nedeni ise her zaman bahsettiğimiz gibi insan denen canlının gördüğüyle kayıtlı olmasından dolayıdır. Geçmiş zamanlarda da bu konuyu anlatanlar bir türlü fikir birliği sağlayamamıştır. Kur'an-ı Kerimde bu konuyla ilgili Yasin suresinin 52. ayeti bizlere yol göstermektedir.

**“Eyvah, başımıza gelene! Kim bizi diriltip mezarımızdan çıkardı. Bu, rahmanın vadettiği şeydir peygamberler doğruyu söylemişler.”**

İşte bu ayet doğrultusunda Cenabı Zülcelal Hz. bizleri gayet açık bir şekilde bilgilendirmiş ve aydınlatmıştır. Kur'an'a göre insanı insan yapan en büyük özellik akıldır. Ve birçok ayette de akıl etmez misiniz ya da akıl sahipleri için açık deliller vardır diye bahsetmektedir. Ayrıca peygamber efendimizin (sav) bu konuda rivayet edilen sünneti de anlatılır. Hatta en öne çıkanı ise mezarlıktan geçerken iki mezara koyduğu dallardır. Bu bahsi geçen olay bizleri yine akıl etmez misiniz ayetine götürmektedir. Muhammed (sav) yaratılanların en şereffisi, en üstünü ve iki

cihan serveridir. Bu alemlerin var olma sebebidir. O'nu sadece o bedenle kayıtlarsak yanılgıya düşmüş oluruz. Acaba bizlere o sünnetiyle ne anlatmak istedi? Bu olay rivayet edildiğine göre yanında birileri vardı anlamı çıkar, mezarlıktaki tavırlarıyla acaba yanındaki diri gibi görünen ölülere mi hitap etti. İşte Yasin suresi 69 ve 70. ayetlerde bu diri gibi gezen ölüleri anlatmaktadır.

**“Biz peygambere şiir öğretmedik bu ona yakışmaz da ona verdiğimiz ancak bir öğüt bir irşat kitabıdır biz onu kalben diri olanları uyarsın kafirler hakkında deliller tamamlanıp ilahi azap hükmü kesinleşsin diye indirmekteyiz.”**

Bu ayetlerden de anlaşılacağı gibi efendimiz mezardakilere değil yanındakilere anlatmıştır. Allah'ın bu alemleri yaratma sebebi bilinme arzusudur, nedir bu bilinmeklik? Her yarattığı esmanın kendi özelliğini (rabbihas) tanınmasıdır. Bunu yapabilmenin tek yolu da kendini tanıyan birini bulmaktır. Yani gerçek bir kâmil mürşid. Buradan da anlaşılacağı gibi kendindeki özü tanımayan her beden canlı gibi görünen ölüdür. Bunun anlamı ise hakikat perdesinin kapalı olmasıdır.

Yüzyıllardır anlatılan kabire koyulma ve sonrasını anlatan bütün bilgiler doğrultusunda sorgulamak ve akıl etmek lazım. Bu insanlığa anlatanlar sanki gitmiş gelmiş gibi birde detay vererek anlatmaktalar. Peki ispatı nedir? İnsana sormazlar mı gördün mü diye? Hiç

kimse ispat edemeyeceği bir konuyu anlatamaz değil mi? Bu sadece iddia olarak kalır. Cenabı Zülcelal bu alemi hissetmek için yaratmış, peki insan ölünce nasıl hissedecek. Bedenden sıfatlar alınca geriye sadece toprak olan ceset kalmıyor mu? Bir kişi ölünce ismi hemen unutulup cenaze olmuyor mu? Toprağın üzerinde iken cenaze olan konuşamıyorsa toprağın altında nasıl konuşacak o zaman? Anlatılan her şey vardır, kabir azabı da insanın sağından ya da solundan açılan kapılar da lakin anlatma şekli yanlıştır. İnsan denen canlı bu aleme doğduğu andan itibaren beden diye adlandırılan kabire girer. Orada hakikatinden uzak kendini bilmez bir halde bilinçsizce devam eder, ölümden bilincin insandan alınması değil midir?

İşte insanların çukura koyulmasının hakikati budur. Bildiğiniz üzere mezar kazılır, içine beden koyulur, sonra üstü tahta ya da beton kapakla örtülür. Bu tarifin aynısı beden canlı iken olmaktadır. Mezarımız toprak olan bedenimiz, üzerine örülen kapak ise hakikatimizi örten perde (nefs), azap çeken ise arka planda kalan özümüzdür (rabbihas). Tarif edilen sağından ve solundan açılan kapılar ise uyandırılan kalbin istidadına göre yürüdüğü yoldur.

Kişinin yaratılış istidadı ne ise onu anlatmaktadır. Ruh görünmez dolayısıyla da ölmez, hissetmesi nefis gibi değildir. Dolayısıyla demek oluyor ki insan her evreyi nefis iken yaşıyor yani görüntüye gelen vücut varken ölünce değil...

**Tarık Satı**



# melamet yolu

## NEYSE HALİN, O ÇIKAR FİİLİN

**F**allarla işimiz yok bizim. Bize hal lazım. Melamet ilmi, hâl ilmidir. Halimiz nedir? Nefis ilmi sever. Şeytan, büyük bir alimdir, hepimizce malum. Zaten bu alameti yüzünden kibrine kapılıp isyankar olmuş, Adem'e secde etmemiştir. Malumatı çoğaldıkça, bizdeki nefis şeytanın şeytanlığı da artar. Kesret uzmanı, milyarlarca yıldır kariyerini suretler, şirk ve masiva üzerine yapmış şeytanın, benlikte açığa çıkışı böyle olur. İlmi de arttıkça emmare nefsten vurur da vurur. Uyanık olmak gerek. Bir kamil mürşitten nefes aldın ya, artık daha çok dikkat çekicisin, nefis şeytanının tam hedefisin artık. Önceden bizlere müdahalesine pek gerek yoktu; emrediyordu, derhal yapıyorduk zaten. Şimdi ise alınan o mübarek nefesle hem ilmimiz artmakta hem de nefis şeytanı ile mücadelemiz. Bu onun işine gelir mi? Muhakkak tökezletecek.

**“İlim, ilim bilmektir,  
İlim kendin bilmektir.  
Sen kendini bilmezsen  
Ya nice okumaktır?”  
Diyor Yunus Emre.**

Meyveleri çoğalan bir ağacın dalları nasıl da aşağı doğru eğiliyorsa, ağacın haline baktığımızda meyvelerinin çokluğunu nasıl görebiliyorsak; aldığın nefesi, rabitanı, ilmimi hal edinmemişsen neye yarar? İlmin ve halin açığa çıkmıyorsa yok hükmündedir.

Eyvallah: Tecellinin Hakk'dan geldiğini bilip itirazsız, tam teslimiyetle kabuldür. Bu durumda eyvallahsızlık, tecelliye keyfine ya da kaydına göre yorumlamak, işine gelmiyorsa değiştirmeye çalışmak, tecelliye karşı durmak, heva ve hevesine göre olaylara yön vermeye çalışmak, Hakk'ın tasarrufuna karşı koyarak bilerek ya da bilmeyerek şirke düşmek manasına gelecektir.

Fena mertebeleri, eyvallah yeridir. Bu merdivenin basamaklarına tüm meratibin temeli olan fiillerin fenasından başlıyoruz, malum.

Melamet yolunda fiillerin birlenmesi ve bu hal üzere yaşantısı olmazsa olmazdır. Sonradan hangi mertebe telkin edilirse edilsin, hal olarak Tevhid-i ef' al' in zevklerini tam yaşamamışsak aldığımız rabita ve mertebemiz boşadır. Ölemez ve sonraki; özellikle beka mertebelerinde hortlar, firavunlaşırız. Allah' da fani olmak yerine Allah' ı kendimizde ifna etme batağına düşer, boğulur gideriz. Örnekleri çoktur. Haşa bilmez de, Allah'ın uluhiyetine tecavüz eder, ben O' yum, her şey benim içimin dışı yansıması, benden de O konuşuyor (ben-O? nerede kaldı tevhid?) gibi türlü lafları sarf eder, kelam ediyorum sanır, halini ekmel görür, bataklığın dibine doğru iniyor, farkına varamaz ne yazık ki. Meker-i İlahi' ye uğramıştır hatta, bilmez. Bu zulmani

oluştan, bu korkunç sondan Allah'a sığınırız.

Bakınız, Mübarek Efendimiz, Pir Seyyid Mustafa Altun, Ölmeden Evvel Ölmek eserinin 40. sayfasında şöyle buyuruyor: "Tevhid-i Ef' al, insanoğlunu Allah' a ortak koştuktan; yani şirk-i hafi ve şirk-i celi yolundan vazgeçirir. .... Tevhid-i Ef' al insanı gururdan arındırır. Üstünlük iddiasından vazgeçirir. Kişi kimseyi küçük görmez. İnat ve fesattan vazgeçer. Mana ve madde yolunda ilerleyenlere engel olmaz. Çünkü kendinde bulunan hareket ve sükûnun kime ait olduğunu görür ve yaşar. Başkalarının hareket ve davranışlarını küçümsemez. Kendine varlık izafe ederek kibirlenmez. Cenab-ı Allah asla kabul etmediği şirk-i hafi ve şirk-i celiyi o salikten kaldırır."

Hal edinilmemiş hiçbir bilgi ve ilmin değeri yoktur. Trafikte kırmızı lamba yanınca geçilmeyeceğini bilip yine de geçenin kuralları bilip uyguladığından bahsedilebilir mi?

Türlü türlü tecelliler karşısında sürekli müdahaleci, kontrolcü, çıkarıcı tutumlarla tecellileri değiştirici tavırlar takınmak, şirk değilse isyan değilse nedir? Salık olarak bizler fiili görüp seyr ve teslim olmak yerine faili öne alır onunla uğraşırsak, eyvallah demeyi unutup boynumuzu uzatmak yerine dik başlılıkla "ben" merkezli karşılıklara yönelirsek, başını eğip tecellinin Hakk'ın tecelli-i ilahiyesi olduğunu kabul etmek yerine nefis şeytanının dürtmeleri ve emirleriyle sonuca varmaya ve sonucu inşa etmeye

kalkarsak bizden hiçbir şey olmaz. Aracın sağ koltuğunda oturup direksiyon başındakinin işine sürekli karışsak mesela. "Ee binmeseydin kardeşim, niye bindin, in madem" denmesini hak etmez miyiz?

Direksiyonda sen yoksun. Zira sen zaten yoksun. "Ben" yok, bizler birer hayal, birer zuhur aleti, ekran, kamera gibiyiz, esasen yokuz. Teslimiyetle aradan çekilmeden de yaradan görünmeyecek, bazen bunu ıskalıyoruz.

"Sizi de yaptığınız şeyleri de Allah yarattı." Saffat 96. Bakınız ne kadar açık ve net. Allah' tan başka hiçbir şey yok. Sadece Allah. Sadece demek bile fazla, gereksiz, yanlış hatta.

Efendimizin deyimi ile, Cenab-ı Allah'ın fiillerinin zuhur yerleri olan aletler olduğumuzun ve içimizde, dışımızda tüm fiillerin sahibinin O olduğunu idrak için bol zikir, fikir, tefekkür, hizmet, teslimiyet gerekir. Boynu uzatmadan, başı eğmeden, sözünde durmadan olmaz, olmaz, olmaz.

Ayrıca efendimiz der ki: Tehvidi Ef'al zevki; dünya, kâinat, galakside mevcut tüm varlık âleminde, görünen görünmeyen, bilinen bilinmeyen, bätini ve zâhiri, tüm ayanın efal hareketini oraya değil Hakk'a izafe etmektir.

Eyvallah, eyvallah, eyvallah...

Tevhid-i Ef' ali hal edinmeden, zevk etmeden olmaz.

Sevgi ve baki selam ile.

**Gürcan Gürsu**

KENDİNİ BİLMEK VE  
OKUMAK İSTERSEN  
HARABELERDE HARAP  
OLMUŞ, "EL FAKRU FAHRİ"  
SIRRINA ERMİŞ, GERÇEK  
BİR KÂMİL BUL.

*Pir Seyyid Mustafa Altun*

melamet yolu

melamet yolu

# GENÇLİK KÖŞESİ



# melamet yolu

## İNSANIN ERDEMİ NEDİR?

İnsan türü yaklaşık iki yüz üç yüz bin yıldır yeryüzü sahnesinde kendisini göstermektedir. İnsan türü geleneksel anlatılarda ve mitlerde cahil, şaşkın ve karanlıklardadır; insan bakar ama göremez, duyar ama işitemez bir haldedir. Sümer, Babil, Akad, Asur; Hint ve Yunan mitolojilerinde insan türü bilgeliği (hikmet) bir tanrıdan veya tanrıçadan edinmiştir. Daha doğru bir ifadeyle insanlara hikmet bahşedilmiştir. İnsanlar erdemli bir yaşam için tanrısal bir müdahaleye ihtiyaç duymuştur. Burada erdemi anlamak için şöyle bir açıklama yerinde olacaktır: Eski Yunan toplumunda atın erdemi hızlı koşmaktır. O halde bu örneğe uygun olarak soralım insanın erdemi nedir?

İnsanlar cehalet karanlığında kalmasın diye onlara merhamet gösterilmiştir. Bu durumu daha iyi anlamak için Prometheus mitinden ve Sokrates'in hikayesinden yararlanmak faydalı olacaktır: Bu mite göre bir zamanlar yalnızca tanrılar vardı, ölümlüler henüz yoktu. Tanrılar toprak, ateş ve bu ikisiyle karıştırılabilecek her şeyi kullanarak yer altında ölümlüleri yarattılar. Gün ışığına çıkacakları zaman yaklaştığında Epimetheus ve Prometheus kardeşlerden onları belirli yetilerle, özelliklerle donatmalarını istediler. (Epimetheus yüzeysel, akılsız, Prometheus önceden öğrenen, ileri görüşlü anlamına gelir.) Epimetheus bu işi kendisi yapmak için kardeşinden izin istedi ve yetileri dağıtmaya başladı. Kimine kanat, kimine pençe, kimine kalın deri, kimine hızlı koşma yetisi verdi. Epimetheus elindeki bütün yetileri

yaratılanlara dengeli bir şekilde dağıttı. Gelgelelim insan türünü unuttu. Prometheus durumu kontrol etmek için geldiğinde insanları çıplak, savunmasız bir halde buldu. Elinde hiçbir yeti kalmayan Prometheus çözümü tanrılardan ateşi çalmakta buldu ve onu insanlara verdi. Hikayenin devamında Prometheus cezalandırıldı. Zeus ise insanlar yok olmasın bir arada yaşayabilsin diye onlara utanma duygusu, saygı ve adaleti bahşetti. İnsanlar eğer kendi hallerine bırakılsalardı yer altında, karanlıklar içerisinde kalıp gideceklerdi. Bizler Epimetheus gibi yapar da elimizdeki yetilerden insansal yanımıza bir pay ayırmazsak, akılsızlık edersek insansal yanımız uyanmayacaktır. İnsan içindeki ateşi, o "Nuru" keşfedemezse vay haline!

İnsanların kendi hallerine bırakılmasıyla ilgili olarak Platon'un bize anlattığı, Sokrates'in yargılandığı hikaye de pek çok ibretler içerir. Sokrates Tanrı'nın veya tanrısal, kutsal bir belirtinin ona görüldüğünü ve bunun bir çeşit ses olduğunu söyler bize ve Atinalılara seslenir: "Size olan sevgimden ötürü savunuyorum şimdi kendimi, korkarım ki beni cezalandırmakla, Tanrı'nın size bahışladığı birini cezalandırmakla Tanrı'yı gücendirmiş olacaksınız. Gerçekten öldürtürseniz beni ne denli gülünç de olsa izin verin, büyük ve yiğit ama büyüklüğünden dolayı ağır, yavaş olan dürtülmesi gereken bir atı andıran devleti yerinden oynatmak için Tanrı'nın tebelleştiği benim gibi bir at sineğini kolay kolay bulamazsınız... Beni kolayca vurup öldürebileceğiniz sanısına kapılır, Tanrı size



acıyıp benim yerime başka bir at sineği gönderinceye değin, yaşamınızın geri kalan bölümünde uykuya dalarsınız yine”

Cenab-ı Allah yaratıklarına karşı çok merhametlidir, bizi bizden çok daha iyi bilmektedir; “gizli olanı da açık olanı da”. Bu merhametinden ötürü insan toplumlarına eğri ile doğruyu ayırabilmeleri için uyarıcılar göndermiştir. Ancak toplumlar onların kıymetini bilememişler uyumaya devam etmişlerdir. Kur’an’da anlatılan peygamber kıssaları da bu duruma örnek teşkil etmektedir. Nitekim pek çok peygamber pek çok bilge insan, toplumları tarafından ortadan kaldırılmak istenmiştir. Cenab-ı Allah şüphesiz bugün de bizi kendi halimize bırakmamıştır. Kıyamet Suresi 36. Ayette şöyle buyruluyor: “ İnsan başıboş bırakılacağını mı sanır?” Bizi başıboş bırakmamışsa, bizi gözetecek olan birini yaratmıştır. O’nu aramakta gayret göstermeli!

Bir insan elleri yaş iken yaş ile kuruyu ayırt edemez. Bizim durumumuz da buna benzer. Bizler nefsin hükmü altında iken doğruyu eğriyi ayırt edemeyiz. Nefsin hükmünden kurtulabilmek için de onu tanımak gerekir. Nitekim “nefsini bilen rabbini bilir”.

Ancak insan kendi başına bunu yapamaz çünkü zaten kendisi nefistir. Burada insana düşen nefsini müslüman etmiş olan “Kamili” bulmaktır. Bu başta sorulan sorunun (İnsanın erdemi nedir?) cevabının da alınacağı yerdir. Eğer bir mürşidi kamilin eğitiminde olunmaz veya kamilin eğitiminde olup da eğitimin hakkı verilmezse o zaman nefis karanlığında kalır insan...

**Yusuf Özal Karakaş**



# melamet yolu

## RABBİNİ BİLMEK

**R**ab terbiye edici demektir. Rabb-i has ise has terbiyeci demektir yani kişinin kendisinde mevcut olan Rabbidir. Allah'ın güzel isimlerinden biri olan rab, oluşumu itibari ile mutlak olanın taayyünü ile mevcut olup, insanın kalbindeki tohumdur.

Nutfeden (baba menisinden) annenin yumurtasına geçen bu tohum yani rabb-i has kişinin vücut ülkesini yöneten rabbidir. Ana rahminde 280 günde oluşumunu tamamlayıp şehadet alemine çıkışı ile kişi, 2- 3 yaşına kadar fitrat ilmi yani rabb-i hassı ile hüküm sürerken zamanla dünya kayıtları oluşmaya başlayarak nefis sahibi olmaya başlamaktadır. Nefis, rabb-i has dışında vücut ülkesinde ağırlıklı olarak hüküm süren esmalar yani kayıtlardır. İşte bu esmalar ile kuşatıldıktan sonra kişi Rabbini unutarak sanal benliğine kavuşmuş ve Tin suresi 5. Ayete mazhar olarak **“Şumme radednâhu esfele sâfilîn(e)”** aşağıların aşağısına gönderilmiş olur.

İnsanlarda kusur görme, imrenme veya kınama gibi hallerinin zuhura çıkması kişilerin kendisindeki ve karşısındakilerin vücut ülkesindeki hakikatten haberdar olmamasından kaynaklanır. Halbuki İsrâ suresi 84.ayette şöyle buyrulmaktadır. **“Kul kullun ya'melu 'alâ şâkiletihi ferabbukum a'lemu bimen huve ehdâ sebîlâ”** yani, “De ki: her biri kendi uyarına göre hareket ediyor, o halde yolca en doğru olanın kim olduğunu daha ziyade rabbiniz bilir. Uyarınca hareket eden her birinin doğru yolu kendi rabbine giden yoldur ve yaratılmışların sayısı kadardır. Bunun sebebi ise bir insanın anne karnında ve çıktıktan sonra maruz kaldığı

durumların ve bundan dolayı oluşacak esma terkinin bir başkasında olmasının mümkün olmamasından kaynaklıdır, hiçbir insanın parmak izinin benzemeyişi de buna en büyük delildir.

Muhyiddin İbn'ül Arabi Hazretleri şöyle buyuruyor. Her bir "ayn", kendi vücudunda, terbiye edicisi olan rabb-i hastan açığa çıkan şeyle, o rabbinin fiillerinden razı olucudur. Bu fiiller kendisinden razı olunandır. Çünkü, her bir fâil ve sanatkâr kendi fiilinden ve sanatından razıdır. Eğer razı olmasa onu yapmaz idi. Ve her fâil ve sanatkâr kendi fiilini ve sanatını, o fiilin ve sanatın içeriği neyi gerektiriyorsa, hakkını vermek suretiyle, mükemmel bir hâle getirdi. Taha suresi 50. ayette de buyrulduğu gibi “Kâle rabbunâ-llezi a'tâ kulle şey-in halkahu şümme hedâ” yani Rabbimiz her şeye şeklini (istidadını) veren, sonra da yolunu gösterendir.

Kişinin nasibi rabb-i hassıdır. Bu aleme gelmekteki maksat kişinin kendini yani rabb-i hassını bilmesidir. Mazhardaki küp ne ile dolu ise zuhurat da o yönde olacaktır bundan dolayı kemalat ise has rabb doğrultusundadır. Rabb-i hassın izafiyeti Rabbül aleminedir. Rabb bir merbub (kul) olmadan aşikâr olamaz ancak bu kulluk kişinin varlığı değildir kul ancak bir araçtır. Merbub toprağına gömülü olan bu ana tohumun açığa çıkması için bir can suyuna ihtiyacı vardır o da ancak insan-ı kamilden alınabilir. Can suyunu alan tohum artık Rabbül alemine ram olabilmeye aday olmuş demektir. Asıl mesele önce kendini tanımak sonra alemine kavuşmaktır ki ölmeden evvel ölünp tek gerçek ve daimi varlığı olan Cenab-ı mutlak aşikâr olsun.

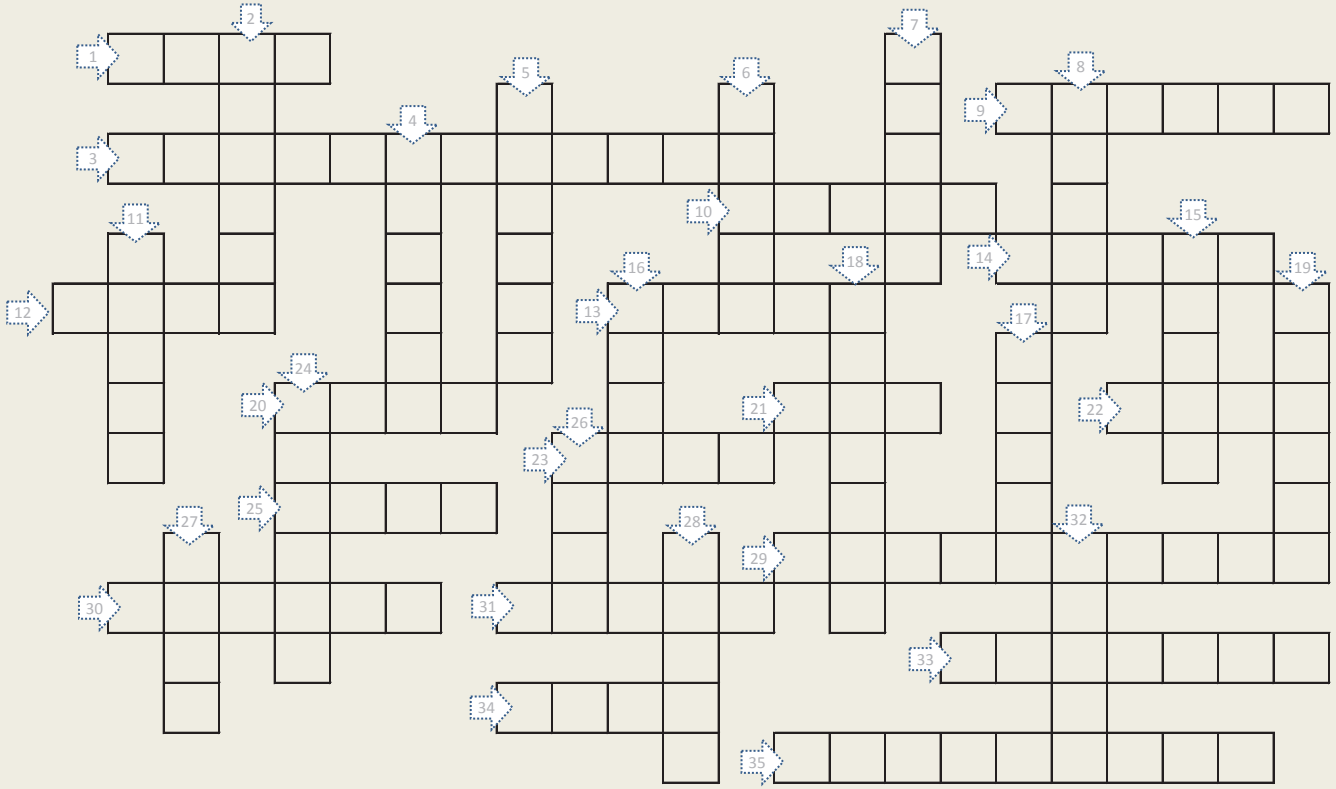
**Selin Koç**

melamet yolu

TEVHİD

BULMACASI

# TEVHİD BULMACASI



1. Uyulması gereken esaslar, usül, ölçülü davranışlar.
2. Bir şeyin meydana gelmesinde sebep, temel esaslar, unsurlar.
3. 4 unsur. Hava, su, ateş, toprak. (2 kelime)
4. Alaka, bağlantı, bitişik, bağlayan, rabteden, tertip, sıra, düzen, usül, iki şeyin birbirine bağlılığı, varlıktaki hakk bağlantısı, tüm varlığı birbirine bağlayan
5. Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) her çeşit kusur, noksan, şerik gibi hallerden uzak bilip, söylemek.
6. Kalb gözü, görmek, bilmek, sezmek; görme duygusu ve göz
7. Akı az, görüşü kısa, basiretsiz, kötü huylu, kârını ve zararını iyi düşünemeyen.
8. Genel insan türü olarak etten kemikten yapılmış, kılı tüyü hayvan gibi olmayan, derisi görünen. İnsanın dış görünüşü
9. Kulun Allah'a karşı sevgi, saygı ve bağlılığını gösteren duygu, düşünce ve davranış biçimleri için kullanılan terim, salih amel, Allah'ı tanımak, bilmek, itaat etmek, tevhit etmek ve ona kulluk etmek
10. Allah'ın insanlarca bilinmesini sağlayan nitelik" veya "Allah'ın zâtına nisbet edilen mâna ve mefhum
11. Ham sofı. Ham ruhlı, pişmemiş, olgunlaşmamış, dinin özünden habersiz, şekilci, zahirci kişi. Arif ve aşık olmayan kimse.
12. İlâhî bilginin kaynağı olan kalbin yedi mertebesinden biri. Göğüs, yürek, kalb, ön, baş, ileri.
13. Görünen yüz, dış görüntü.
14. Yasak etmek, men etmek, emrin menfi şekli.
15. Değer- kıymet, büyüklük, ululuk, yücelik.
16. Zürriyet, soy
17. Cenab-ı Allah'ın güzel isimlerinden, kolaylıkla affeden, kullarının günahlarını silen, cezaları kaldıran, çok affedicisi
18. Aşık olma, belirme, ortaya çıkma, açığa çıkma
19. Birlik, teklik, Allah'ın birliği.
20. İbadet etmek, Allah'ın emirlerini yerine getirmek.
21. Terbiye eden, mürebbi
22. Yüz, çehre
23. İbadet eden, hal ile ibadet eden, hizmet eden, itaat eden, tapınan.
24. Benzetmek, benzetilmek
25. Her çeşit günahı işleyen.
26. Eserler, abide
27. Cenab-ı Allah'ın güzel isimlerinden, bir örneği ve maddesi olmaksızın yaratan; evrenin bütün parçalarını âhenkli ve düzenli olarak meydana getiren
28. Sevilen, sevgili, seven, dost.
29. Yaratılmış bütün mahlûkat.
30. Bir semavî dine dayanan hükümler bütünü, Hazreti Muhammed'in sözlerine ve yaptıklarına, bunlardan çıkarılmış yorumlara dayanan, insanın yaşamını, toplumsal yaşamı düzenleyici, Tanrısal dinsel kurallar bütünü
31. Ruh / can alemi
32. Yaklaşma, yakınlaşma
33. İtaatsizlik, günah, isyan
34. Gizli, açıkta olmayan, saklı.
35. İnsan-ı Kamil'in kalbi

# MESLEK-İ MELAMİYE SEMİNERLERİ PROGRAMI

Her iki haftada bir yapılacak olan ücretsiz Meslek-i Melami seminerlerimize siz değerli okurlarımızı da bekliyoruz.

Tamer Erpak	17.12.23
Mustafa Erkan	07.01.23
Leyla Özel	21.01.24
Furkan Bülbül	04.02.24
Gürcan Gürsu	18.02.24
Tansu Satı	03.03.24
Tamer Erpak	17.03.24
Mustafa Erkan	31.03.24
Leyla Özel	14.04.24
Furkan Bülbül	28.04.24

**Melamilik nedir?  
Yaradılış gayemiz nedir?  
Hakikat ilmi nedir?  
Kendini tanı ne demektir?  
İnsanlığın bu kaostan kurtuluşu nasıl olabilir?**

Adres: Cumhuriyet Mahallesi İnkılap Sokak 19/3  
Çankaya / ANKARA



maksaviks | kendinitani | knowthyself | kendinitani\_

[www.maksav.org](http://www.maksav.org)



Tasavvuf ilmi felsefi bir ilim değildir, hal ilmidir. Bu ilmin öğretisiyle ve yaşamıyla Hakk'a varılır. Kal ilmi dünyadandır. Önemli olan gönül ilmidir. Tevhid ilmi, başka bir ifadeyle Ledün ilmi, ab-ı hayat ilmidir. İnsan ölmez bu bir ölümsüzlük ilmidir. Bu ilim Allah'la olma ilmidir. Allah'ın emri olmadan kişinin hareketi yoktur, canı da yoktur. Ancak O'nunla zinde oluruz. Bu hikmet ilmiyle amel edenler, sureten insan oldukları gibi, sureten de insandır. Zahir ilmi öğreniriz, sonra da başkalarına öğretiriz. Yani akıldan diğer akıllara, yani kulaktan diğer kulaklara gider. Fakat hikmet ilmi öyle değildir. O ölmeden evvel diğer bir ilimle olur.

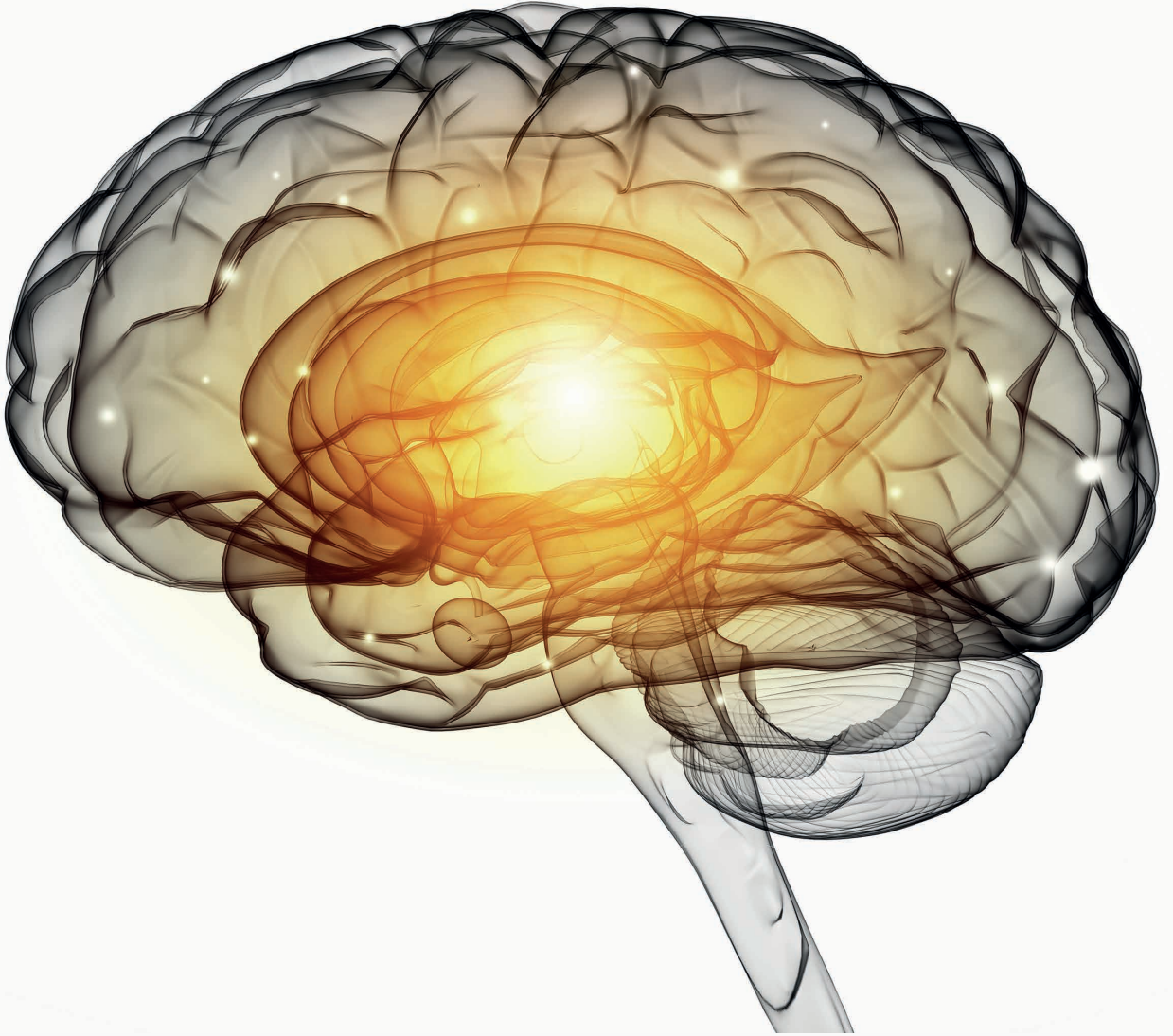
**“Mutu kable ente mutu” , “Ölmezden evvel ölünüz”**

Ebu Talibi Mekki'nin ilmi üçe ayırması: 1) Zahir ilmi, kulaktan kulağa ilim, 2) Batın ilmi, ehli olana söylenir. 3) Ne zahir ne batındır. O tamamen gizlidir. Aşıkla Allah arasındaki ilimdir. Rabbani ilhamdır.

Hikmet ilmi bir nurdur. İzafi ilmin çıkış yeridir. İzafi ruhtan çıkıp arif olanın kalbine iner. Hikmet; doğruya, güzele, edebe, ahlaka, yalansız, riyasız, zinasız, dünyaya meyil vermeden, Allah'a yönelmektir. Allah'a teslim olmak, O'nun rızasına boyun eğmektir. Özü, sözü doğru olan, sırlı ve tevekkül yoludur. Halka güzel ahlakla yaklaşmak, yumuşak olmak, güler yüzlü olmak, kendinden ilerde olan arife teslim olmak, büyüklere hürmet, küçüklere şefkatli olmaktır. Hikmeti ehlinde men etmek ehline zulümdür. Hikmeti ehli olmayana söylemek hikmete zulümdür.

**PİR SEYYİD MUSTAFA ALTUN**

# İLİM VE TEVHİD





# DUYU RESEPTÖRLERİ -ESMALAR

## DUYULAR VE DUYULARUN İLETİMİ

Dünyayı görerek, duyarak, tadarak, koklayarak, dokunarak, kimi zaman ise canımız yanarak yani duyularımız ile algılarız. Duyularımız bize sadece dış dünyadan değil, kendi bedenimizin içinden de bilgi verir. Duyular ikiye ayrılır,

1-) Genel duyular: Reseptörleri tüm vücuda yayılmıştır.

Bunlar:

I. Dokunma-basınç-vibrasyon

II. Sıcaklık (ısı)

III. Ağrı

IV. Derin duyu-pozisyon duyusu

V. Viseral duyular (iç organlardan gelen duyular)

2-) Özel duyular: Reseptörleri kafada yer alan göz, kulak gibi özel yapılarda bulunurlar.

Bunlar:

I. Görme

II. İşitme ve denge

III. Tat

IV. Koku duyuları

Bütün duyuların algılanmasını sağlayan duysal reseptörlerdir. Bir duyu reseptörü, çevredeki çeşitli uyarınları algılamaktan ve bunlara yanıt vermekten sorumlu duysal sistemin önemli bileşenlerindendir. Duysal reseptörler algılanan uyarınlara hakkında bilgi aktararak, organizmaların

çevrelerindeki dünya hakkında bilgi edinmelerine yardımcı olan hayati yapılardır. Yani gelen duyu önce duysal reseptöre aktarılır ve orada işlenir. Duysal reseptörlerden başlayan uyarı, duysal liflere (=duyu sinirleri=afferent sinirler=afferent nöronlar) geçer ve beyindeki ilgili bölgelere iletilir. Buraya kadar olan olaylar duyu aşamasıdır. Beyin korteksine ulaşan duysal bilginin işlenmesi ile algılama gerçekleşir.

Genel Duyu Bilgisinin Merkezi Sinir Sistemine İletimi:

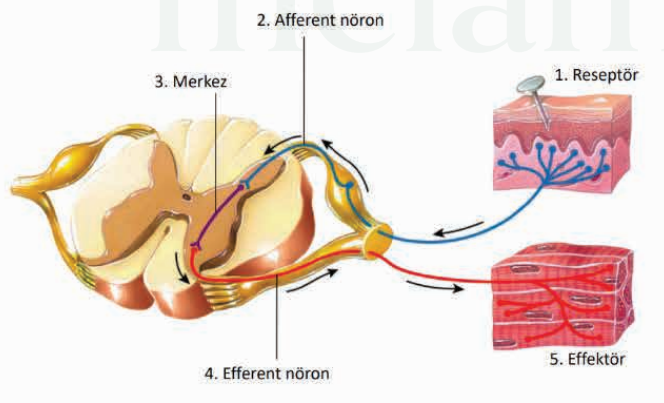
Genel duyu reseptörleri tüm vücutta deride, kas ve eklemlerde, iç organlarda bulunur.

Dokunma, basınç, sıcak, soğuk, eklemlerden gelen pozisyon duyusu, ağrı ve iç organlardan gelen duyuları kapsar.

Bütün bu duyular duysal lifler (=duyu sinirleri=afferent sinirler=afferent nöronlar) ile beyne iletilir. Ama beyne iletilmeden önce duysal lifler, uyarının alındığı beden yarısı ile aynı tarafta, arka boynuzdan önce medulla spinalise (omurilik) girerler.

Duysal bilgi medulla spinaliste iki farklı yoldan talamusa taşınır. Bir kısmı medulla spinalise girdiği tarafta yukarı yol alır ve medulla oblongata seviyesinde karşı tarafa geçer (çaprazlaşma), Bir kısmı ise medulla

## Sinir sisteminin fonksiyonel ünitesi



spinalise girdiği seviyede karşı tarafa geçer (çaprazlaşma) ve yukarı yol alır.

Nöron tipleri:

1. Afferent nöron (sensorik) a. Visseral b. Somatik
2. Efferent nöron (motorik) a. Motor sinir (iskelet kası) b. Otonom sinir (düz kas ve bez)
3. İnternöron

### 1. AFFERENT NÖRONLAR: (GETİREN NÖRONLAR)

1. Perifer ucunda reseptör hücre bulunur.
2. Reseptörden alınan uyarımı merkeze (beyin - omurilik) iletir.
3. Bazı duyu impulsları hissedilir bazıları hissedilmez.

### 2. EFFERENT NÖRONLAR (GÖTÜREN)

Merkezde değerlendirildikten sonra emirleri efektör organa götüren sinirlerdir. Somatik motor efferent nöronlar iskelet kaslarına giderken, otonom motor efferent nöronlar düz kas ve bez hücrelerine gider.

### 3. İNTERNÖRONLAR: (ARANÖRON):

1. Merkezi sinir sisteminden dışarı çıkmazlar.

2. Vücutta bulunan nöronların çoğunu oluştururlar.
  3. Düşünce
  4. His
  5. İrade
  6. Bellek
  7. Öğrenme
  8. Konuşma
  9. Aranöron sayısı, sinirsel aktivitenin kompleksliği oranında artar
  10. Sadece kasların gerilme refleksinde görev almazlar
- Yüksek fonksiyonlarla ilgilidir

Burada anlatılan ilmin, hakikat boyutundaki yerine bakacak olursak, ilim Cenabı Allah'ın ilmi olup bilinmeklik muradı üzere açığa çıkarılması murad edilmiştir. Yaratılanların en şerefli insanıdır, yani insanı kamildir, onu kendim için yarattım ve bilinmeyi ondan arzu ettim, bu alemi de onun için ondan yarattım buyrulmaktadır. Ondan yaratılan bu alemdeki tüm yaratılmışları da zereden kürreye nurumla şenlendirdim ve ruhumdan üfledim buyrulmaktadır. İşte bu alem onun latif olan hakikatinin, sıfatlanarak kesif olan maddeleşmiş görüntüsü ile süslenmiştir.

Allah'ın sayısız özellikleri, yani esmaları da bu aleme yayılmıştır ki Cenabı hüda kendini bu esmalar aynasından seyretsin. İnsan suretinde olanlara da nutfé ile özünden bir parça koyarak, bu rabbi has (ana esma) ve sayısız esmalarıyla da anne karnında bir terkip yapıp bir müddet orada bekletip ruhundan üfleyerek, bu aleme ten elbisesiyle donatılmış olarak yollasın.

Şimdi kim bilebilir ki bütün bu sahne Allah'ın bilinmeklik muradı üzere kuruluyor ve her an yenileniyor. Yarattıklarını donattığı sıfatlarıyla, kendini görünürlüğe getiriyor. İşte burada bu yaratılışın ve duyu sisteminin hakikat boyutu ile ilmi boyutunun (ki ilmi de kendine ait olup yarattıklarından zuhura çıkması için onları ilimle donatan da O'dur.) bağlantısını kurmaya, bu kısma dikkat çekmeye çalıştık... Burada içimizdeki ve dışımızdaki duyuların algılanması sırasında nöronların esmalarla olan bağlantısına dikkat çekmeye çalıştık.

Cenabı Allah'ın esmalarıyla kendini izhar ettiği yer Hak mertebesi olup beyindeki ve diğer bölgelerdeki nöronlar hemen hemen her biri bir esmaya karşılık gelebilmektedir. Bu nöronlar nasıl aktif hale gelebiliyorlar.

Duyularla olan bağlantılarındaki ileti ile getiri ve götürü sistemleri yukarda anlatıldı. Ama biri fiziksel madde boyutu, diğeri ise esmalar, yani Allah'ın özelliklerini içeren mana boyutu. Yani Allah'ın adının anılması, kalp ile zikredilmesi nöronları nasıl aktif hale getiriyor? Bu konuda çalışmalar hem ilmi hem hakikat boyutuyla idrak edilmeye devam etmektedir.

Bütün bunların melamet sülukunda, tevhid anlayışında, ilmen açılmasında da yine beyindeki epifiz bezinin de çok aktif rol aldığını görüyoruz. Hakikat boyutunda önemli olan iki hormondan ilki, epifiz bezi, nefsi levvameden – nefsi safiyye, ikincisi amigdala ise nefsi emmareye işaret ediyor. Kainat, Allah'ın sıfatları, esmaları ile donatılmış, ihata edilmiş ise ve insan

suretinde de ruh ile hayat sıfatı ile diriliğe sahipse, o zaman ben görüyorum, ben duyuyorum, dokunduğum şeyleri ben hissediyorum demek de şirk yani ikilik olmaktadır. Çünkü bizim suretimizde aslında var olan esas varlığın özüdür. O zaman subuti sıfatlarıyla (ki onlar hayat, ilim, irade, kudret, semi, basar, kelim, tekvin olup) bizden duyan gören konuşan da odur. İşitmeyi, görmeyi ve konuşmayı kulak, göz ve ağza nispet ettiğimizde mahlûk olur. Fakat aynı organları Allah'ın semi, basar, kelim sıfatları esasına izafe ettiğimizde gerçekte o işitir, görür ve konuşur. Allah'ın ruhu ile, subuti sıfatları ile, işiten kulak değil semi'dir, gören göz değil basar'dır, konuşan ağız değil kelimdir.

Beyin dış beş duyu ve iç beş duyunun (hayal, hafıza, idrak, vicdan, vehim) yönetim merkezi olarak, vücutta bulunan nöronların çoğunu oluşturan ara nöronlarla, merkezi sinir sisteminde düşünce, his, İrade, bellek, öğrenme, konuşma fonksiyonlarında görev alırlar. Yani fiziksel boyutta bu fonksiyonları yürüten nöronlar, hakikat boyutunda da her bir fonksiyona karşılık gelen bir esmanın bu nöronlarla beyinde iletilmesi ve deşifreyonu ile his boyutunun yaşanması gerçekleşmektedir.

Çünkü vefat edildiğinde ruh olmayınca, hiç kimsede duyma, görme, konuşma kalmadığına göre duyan, işiten, konuşan, sıfatlarıyla, ruhuyla cenabı Allah olduğuna göre bizler sadece mazharız, aletiz...

Bu bahsi geçen subuti sıfatlar, Allah'ın emanetleri olup, (hayat, ilim, irade, kudret, semi (işitme), basar (görme), kelim

(konuşma), tekvin) 8 adettir ve son tekvin sıfatı insanı kamile aittir.

Bu sıfatların 3 ü zahir olan, semi (işitme), basar (görme) ve kalam (konuşma) sıfatları, batın olan diğer 4 sıfatla birlikte, kullara yalnızca ölünceye kadar nasip edilmiştir. Ölümle birlikte bu sıfatları işleten ruh artık olmadığı için, kişi işitemez, göremez, konuşamaz, çünkü bu işlevi kullardan yapan ruh olduğu ve ölümle birlikte artık ruh olmadığı için sistem kapanır. Bu noktada önemli olan bir kamil mürşide tabi olarak "Ölmeden evvel ölünüz" sırrına ermek ve emaneti ehline ulaştırmaktır. Bu sırra erildiğinde kul üzerinden basar sıfatı ile gören, semi sıfatı ile işiten ve kalam sıfatı ile konuşan yine Cenab-ı Allah olur. Cenab-ı Allah halka tenezzül ederek kullar üzerinden işitir, görür, konuşur. Mevlana bu konuda şöyle buyurmuştur; 'Allah'a yemin olsun ki sen öncelikle onun sıfatlarından doğdun. Hemen onun sıfatlarına dön'. Peygamber efendimiz ise 'Ben eşyayı Allah ile bildim' buyurmuştur. Bu noktada eşyanın hakikatini idrak etmek çok önemlidir. Furkanîyet sahibi aşık bilir ki o eşyayı Allah ile bilen de birdir buna şahitlik eden de. Ondaki başka hiçbir şey yoktur ki başka bir şahit olsun. İşte dediğimiz gibi bu sırra erişenler ilim, irfan sahibi olur. Bir başka deyişle kendini bilen, dolayısıyla da rabbini bilen insan, Kâmil olur. Kâmil insan ise

gördüğünü sureten görmez ondaki Allah'ı görür.

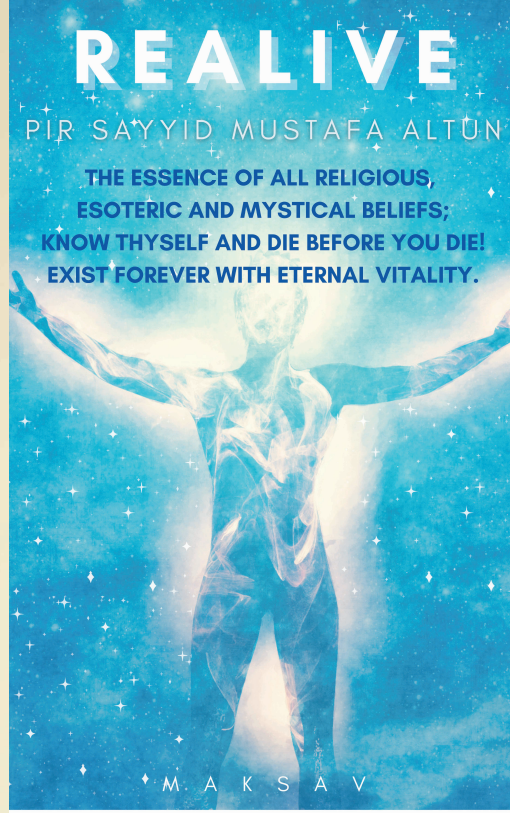
İşte duyuların algılanmasını sağlayan duysal reseptörlerle başlayan uyarılar, duysal lifler aracılığıyla beyindeki ilgili bölgelere, beyin korteksine ulaşarak duysal bilginin islenmesi yoluyla algılamaya dönüşüyor.

Yani vücudumuz fiziksel olarak elektronik bir mekanizma gibi. Dolayısıyla bütün duyular, taşımış olduğumuz bize nef edilen ruh ile canlılık kazanmakta ve kuvveden fiile çıkmaktadır. Ruh yani subuti sıfatlar ile CAN' lılık kazanılmış olmaktadır. Fiziki duyu reseptörleri, esmaları, yani Allah'ın mana içerikli özelliklerini nöronlarla algılıyor ve beyne iletiyor.

İşte bu sistemin ilmi yönü ile hakikat yönünün, yani mana boyutunun bağlantısının kurulmaya çalışılması, esma olan mana boyutunun nöronlarla his olarak içte ve dışta iletilmesi sistemi ile ilgili araştırmalar ilmen yakınlık düzeyinde de olsa devam etmekte, aynel ve hakkal yakınlıklarla ilgili müşahade, keşif ve şahitlikler ise tecrübeler ve tecelliler ölçüsünde deneyimlenmektedir.

**Neslihan Akdoğan**

# melamet yolu



A person exists and then disappears instantly. What we see as exist and non-exist is like the Karagöz play, isn't it? When the veil of play in our eyes be lifted by the owner of power, the dream outside the veil will disappear. Instead, the real play, player, played remains. Where is play, player, played? Look at yourself. Maybe you have them. You cannot see because you have ego. You cannot see God, who is play, player, and what is being played. Why? You will be helpless unless you destroy your mountains of existence, and will not understand the manifestation.

## PİR SEYYİD MUSTAFA ALTUN



maksaviks | kendinitani | knowthyself | kendinitani\_

[www.maksav.org](http://www.maksav.org)

# SANAT PENCERESİNDEN



## MÜZİK VE TEVHİTTE NOTALARIN TINISI

Müzik uzun yıllardır araştırılan, anlamlandırılmaya çalışılan ve buna rağmen birçok anlamda henüz tam manasıyla kesin cevaplara ulaşmanın mümkün olmadığı bir konu olarak değerlendirilmektedir. Bununla birlikte insan hayatında kapladığı alanın ise oldukça büyük olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır.

Müzik için genel ve tek bir kabul görmüş tanımının varlığından bahsetmek bugün bile tam olarak mümkün değil ancak yine de bugün müziğe dair bulunan bütün bilgiler ışığında tanımlamak gerekirse müzik için basit bir ifadeyle, duygu ve düşünceleri ifade etmek amacıyla, seslerin belli bir ölçü ve düzen içinde bir araya getirilmesi diyebiliriz.

Bu tanımdan yola çıkarak müziğin insan duygularıyla doğrudan bağlantılı olduğunu söylemek mümkün olmaktadır. Ne var ki, müziğin nereden, nasıl ya da hangi ihtiyaç üzerine ortaya çıktığı ve ilk ne zaman ortaya çıktığına dair henüz kesin bir bilgiye ulaşılabilmiş değildir. Bunun en önemli nedenlerinden biri insanlık tarihinde ne kadar eskiye gidilmiş ve yeni bulgular elde edilmiş ise müziğin de o dönemlerde dahi o döneme ait imkanlar dahilinde var olduğuna dair bulguların ortaya çıkmış olmasıdır. Bu sebeple müziğin insanlık tarihi kadar eski bir tarihe sahip olduğu sanılmaktadır.

Henüz bilimsel kanıtlarla ortaya

konulmamış olmakla birlikte müziğe dair ilk adımların doğadaki seslerden türemiş olabileceğine, doğada halihazırda var olan kuş sesi, rüzgar sesi gibi seslerin insanlar tarafından taklit edilmeye çalışılması üzerine ilk oluşumların oluşmuş olabileceğine dair teoriler de bulunmaktadır.

Bunun yanında müziğin antik çağlar ve hatta çok daha öncesinden itibaren ritüel ve ayinlerin önemli bir parçasını oluşturduğu bilinmektedir. İnsanlık tarihi incelendiğinde avlanma, doğum, ölüm, dua ritüelleri gibi davranışların pek çoğunun ritim ve müzik temelli geliştiği bilinmekle birlikte, haberleşmek için de önemli bir araç olarak kullanıldığı bilinmektedir. Bu anlamda müziğin insan yaşamında ve insanın hayatta kalma, soyunu devam ettirmeye yönelik önemli sayılabilecek tüm adımlarda müziğin yer aldığını söylemek yanlış olmayacaktır. Bunun önemli nedenlerinden biri olarak müziğin insan duygu ve düşünce dünyasıyla doğrudan ilişkisi ve müziğin tanrısal bir yücelikte değerlendirilmesi, daha doğru bir ifadeyle müzik ve ilahi güçler arasında bir bağlantı olduğuna dair gelişen inanç verilebilir. Bu anlamda müziğin, insanın maneviyat ve inanç biçimleri arasında güçlü bir bağ oluşturduğunu görmek mümkündür.

Müziğin tarihsel gelişimini incelediğimizde ilkel çağlarda müzik ve ritmin ilahi varlıklardan bereket ve nimet dilemek için

verilen kurban törenlerinde ilahi varlıklarla iletişim kurmak adına bir araç olarak kullanıldığı bilinmektedir.

Antik çağlara gelindiğinde bu durum şekilsel anlamda dönüşüme uğramakla birlikte nitelik olarak önemli oranda benzerlik göstermektedir. Ne var ki bu çağlarda oluşan notasyon ve müziğin matematiksel sistemine dair keşifler bugün kullandığımız müzik sisteminin de temellerini atmıştır. Ve yine Antik çağlarda dahi müziğin inançla arasındaki bağı kanıtlayan tabletler üzerine yazılmış ilahiler bulunmuştur.

O çağlarda müziğin matematiksel sistemi ve notasyon anlamında yeterince gelişim olmaması nedeniyle müzik daha çok ezberlenerek ve tınların verdiği hisler üzerinden yorumlanarak icra edilmiştir. Ancak milattan sonra sekizinci yüzyıllara gelindiğinde müzik bugün dahi hala kullandığımız yedi isimden oluşan notalar ve bu notalara ait tüm ölçüm, değerlendirme sistemiyle icra edilir duruma gelmiştir. Dönemin özellikleri içerisinde incelendiğinde bugün bile kullanmakta olduğumuz nota sisteminin tamamen dönemin baskın dini değerlerine ve kilise müziğine hizmet etmek üzere oluşturulduğunu görmekteyiz. Kullanılan notaların isimlerinin dahi dönemin yüceltilen azizlerinden biri için yazılmış bir ilahi beyitlerinin ilk hecelerinden ortaya çıktığı bilinmektedir.

Bu anlamda müziğin yıllar içerisinde gösterdiği gelişimlerin büyük bir çoğunluğunun ait olduğu kültürün, döneminin inanış biçimlerinden etkilenilerek temellendirildiğini görmek

mümkündür. Yine pek çok dini inanış biçiminin kendisine ait melodilerle, bazı ifade biçimleri geliştirdikleri görülmektedir. Hristiyanlık inancındaki ilahiler, kilise korosuna verilen önem ve seslerin oluşturduğu tınılara ve bir araya gelen melodilerdeki sisteme yüklenen ilahi anlamlar buna bir örnek oluşturabilir.

Aynı şekilde müslümanlık inancını incelediğimizde de melodi, ritim yani müziğin önemli bir yer tuttuğunu görülmektedir. Buna verilebilecek başlıca örneklerden ikisi Kur'an ayetlerinin belli makamlarda ve belli bir melodik çizgi üzerinden seslendirilmesi ve Ezan-ı Muhammedi'de yapılan çağrının yine belli bir makam ve melodi üzerine yapılması gösterilebilir. Bu makam ve melodiler tıpkı ezanda yapılan çağrı veya Kur'an ayetlerinde olduğu gibi önemli anlamlar içermekte ve rastgele bir hissediş üzerine oluşmamaktadır.

Melamet anlayışında, tevhid sisteminde ise müzik, sedayı ilahi olarak nanelere dökülerek ses tellerinin titreşimi, tınısı ya da müzik aletlerinin tellerinin tınısı ile yayılan ve Allah'ın yedi subuti sıfatlarından biri olan semi sıfatıyla da işitilen, duyulan, bir zevki ilahidir. (8. Subuti sıfat ise tekvin olup kendisine aittir)

İnsandan çıkan ses ve bu sesi duyan yani semi olan olarak derin manalar ifade etmekte, zevk barındırmaktadır.

Müzik, yine kendi sistemi üzerinden Allah sistemine dair işaretler barındırmaktadır.



Bu anlamda yedi notadan oluşan nota sistemi aynı zamanda Allah'ın yedi subuti sıfatı ve Allah'ın kendine yaklaştırdığı yedi makam üzerine derin manalar barındırmaktadır. Diğer bir yandan belli bir titreşim frekansı üzerine Do sesinden başlayarak yedi nota boyunca ilerleyerek nihayetinde tekrar Do notasına ulaşıyor olması Allah'tan başka bir varlık olmadığı gibi biz esmalarının ondan gelmiş ve yine ona dönecek olduğuna rumuzlu bir örnek teşkil etmektedir.

Do notasından başlayarak yine Do notasına dönecek olan dizede altıncı ses olan La sesi vokal veya enstrümanla icra edilecek pek çok müzikal performansı için akord sesi kabul edilmektedir. Bu noktada enstrümanların akordunun Do notası yerine La notası üzerinden ayarlanıyor olması ise yine derin manalar içermektedir. Bu ses dizede altıncı ses olması niteliğiyle Allah'ın altı günde yarattım demiş olduğu tek yaratılmış varlık olan insanı kâmil'i remz etmekte diye tefekkür edilmekte, irade ve kudret sahibi Allah'ı tam manasıyla zatına ve sıfatlarına tam mazhar olarak kâmil esmasıyla zuhura getiren, subuti sıfatların mazharı habibullaha işaret ettiğine inancımız bulunmaktadır.

Diğer bir yandan, birden fazla enstrümanla gerçekleşecek olan icralarda performanstan önce tüm enstrümanlar susarak La sesinin (obua ile ) üflenmesini bekler ve bütün enstrümanlar tek bir La sesinde birleşerek, tevhid olarak, cem olarak birbirleriyle uyumlu bir akord düzenine getirilir. Bu sistem İsrail'in sura üflemesini remz eden

güzel bir benzetme ve örnektir. Yani susun ben konuşuyorum dercesine...

Tüm bunların yanı sıra müziğin kendisi bir enstrüman ya da ses telleri frekansı ve titreşimi aracılığıyla ortaya çıkana kadar gizlide, soyut veya latif olması itibariyle Allah'ın ruh olarak latif bir varlık olan sıfatlarının da gizlide olduğunu tefekkür ettirmektedir. Allah latif bir varlıkken bilinmeklik muradı üzere kesifleşerek yaratmış olduğu İnsan üzerinden görüntüye gelmiş ve onun bedenini kendi sıfat ve fiillerine mazhar kılmıştır. Allah'ın sıfatları olmadan bir cesetten farkı olmayan insan bedeninin kendine ait bir ses ya da o sesi ortaya çıkartacak bir kudreti yoktur. Mutlak olan, subut olan Allah'ın subuti sıfatları (ruhu) iken beden sadece onun zuhura çıkmasına bir mazhardır. Tıpkı bir müzik aletinin onu çalan biri olmadığı sürece hiçbir sesinin olmaması ve bir melodiyi ortaya çıkaracak güç, kudrete sahip olmaması gibi.

Toparlayacak olursak, müzik insanlık tarihi boyunca inanç ile güçlü bir bağlantı içerisinde olmuş, insan yaşamının ve maneviyatının önemli bir bölümünü oluşturmuştur.

Melamet yaşantısında ise Allah'ı ve Allah sistemini mükemmel şekilde remz ederek seda ve name ile ses çıkaran ve semi sıfatı ile sıfatlanarak dinleyen ve söyleyen kendisi, kendinden kendine zevkeden yine kendi olmuştur.

**Dilan Özel**

BU ALEMİN GÖRÜNTÜSÜ  
VE ÖZETİ OLAN İNSAN,  
ALEMİN HEM BÜTÜNÜ  
VE HEM DE ÖZÜDÜR.

*Pir Seyyid Mustafa Altun*

melamet yolu



# meclanet yolu

Ocak 2024 | Sayı:3